





రౌతుంగన్నా భరామమని దీవిత స్వధిప్రము.

ఇది

శ్రీ విజయనగర స్తవ్యంకగు సోమయ్యల  
సూరిదాస్ విచేరచియింపబడి

శ్రీ సెట్టిలక్ష్మీ సంకీర్తనంగారిచే సరిచూపబడి

తిరుపతి ప్రండరీకనిలయ ముద్రాక్షరాలయందు ముద్రింపించి

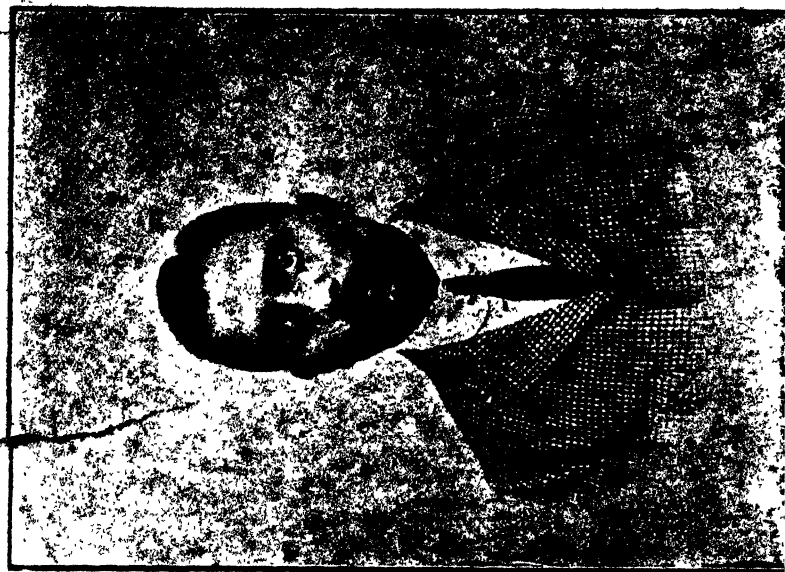
ప్రచురింపబడియె.

1. 10

మొదటికూర్పు 250 గ్రతులు.

కాపీరైట్ రిజర్వ్.

కథానాయకుడు-రామకృష్ణారాయుడు.



గ్రంథకర్త సోమయాజుల-సూరిదాసకవి.





శ్రీ

రౌతుజగన్నాథరాయుని జీవిత సరిత్రము.

ఇది

శ్రీ విజయనగరవాస్తవ్యుండగు సోమయాజుల

సూరి దాసకవిచేరచియింపబడి

శ్రీ సెట్టిలక్ష్మీ నరసింహంగారిచే సరిచూడబడి

తిరుపతి పుండరీకనిలయ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపించి

ప్రచురింపబడియె.

1920.

మొదటికూర్పు 250 ప్రతులు.

కాపీరైట్ రిజర్వ్డ్.

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఓప్పు.
7	21	వారా	వార
8	8	న్నాద	న్నాధ
11	12	రి	వారి
14	20	నమ	నమ్ర
„	21	వాయు	వ్రాయ
„	„	ద	పాద
15	20	విధి	శాధి
„	„	జిత	రాజిత
30	20	హేచ్చు	హెచ్చు
32	19	భా	భార్య
43	11	వెచ్చు	వెన్ను

## జీవోద్ధారము.

సుజనులారా,

సాధారణముగ నిప్పటిమనుజుల జీవితము వ్రాయుట బహుశక్త్య సాధ్యమువలనన ప్రపంచము నానాటికి పాపభూయిష్టమై జాలివడతగా సత్యవ్రతము ధర్మచింత భూతదయ మొదలుగాగలనదృష్టులుమూడు వంశుల ముప్పాతికవరకు నెఱిగిపోయినని నేను వేరుగా వ్రాయనక్కర లేదు ఇట్లుంటినను తపజీవితము వ్రాయుమనికోరిన పురుషులమనంబులను రంజింప జేయునెంచి నిరాశులముగ నస్మృతములగల్పించి ద్రవ్యాపేక్ష పగులై లోకములో భువన తొందతలచి యెట్టికవీశ్వరులైనను వ్రాయ జెల్లునా? ఒకవేళ వ్రాయ న హాసించినను లోకావవాదమునకు బాల్చు డరా మరయునుకపురుషుని చరిత్ర కవిచాయుకోరింపుడు ఆపురుషుని సత్కీర్తియును దైవభక్తియువలుగాగలసత్కార్యములును దైర్యసాహసాది సద్గుణములును చతుశ్శక్తిలదిని వినునానక్తిని పుట్టించుసత్కార్యములజేయు పురుషుడుదాని సపుష్కదా వ్రాయుకవీశ్వరునకుచక్కని మార్గముదొరికును గావునపై చెప్పిన సుగుణములు శ్రీరఘు జగన్నాథ వాయునియందు శోభించుచుండుట అనేకప్రదేశముల పెద్దలచేతనుకవి గాయక శిఖామణులనొంటునువినియు స్వయంబుగ గనియు సీసత్పురుషు నిచరితమువ్రాయబూనికొంటిని ఇంతియేగాక నూజునితా కన్యమొక్క నర్క హుడు కీడునమును గ్రీమ బాంజనేయ పాదసరిగ్రహభజనామ్మత పానమత్తైత్తిముననువ్రాయసాహసింపితినిగాని గ్రంథమిచయమచాలదు ఐనుకొంత లేనిదేకవితాశాస్త్ర మొప్పుకొనదు కార్యముచేయువాడేనేరము చేయువాడు రేపులనేవెడకుచున్న నెట్టివానిలను రాకయుండుకపోవుగా ననజ్జనులు దోషములత్యజించి యెప్పుడుగనిగొనింతురుగాత.

ఇట్లున్నవించు సుజనవిధేయును,

సోమయ్యలనూరిదానవి విజయనగరము.

75 111

దేవదేవునిసత్కథల్ గోపినాదు ।

దాసనారాయణాఖ్యను చదివినాడు ।

అశ్వమేధము భక్తివినుతింతు ।

క' వంశానికి.

సీసమాలికా విద్యాలయంపై న విజయనగరమున వి పోర్తిమొలయింట  
వెలసినాడ । సోమయాజులవంశ సోమశేఖరనక్షన్ శ్రీశు  
భద్రదాంబకుళ చెప్పుమీరి । కొమరుండైన ప్రియమతుల  
నెకగట్టి సుములపొందుకై చూచిరాడ । పిమ్మటనిట్టిమ  
విద్యకొంచమునేర్చి నరగునెరుచ్చినాడ । సంతిదా  
నినిమానియందమానాటక మంచుప్రవే పచియలరినాడ ।  
వనితవేషముదాల్చి వరస్థస్యగీతాభి నయవిద్యలకజనుల్  
నన్నుపొగడ । ప్రఖ్యాతి నెందిబల్ బహుమతులను నెంచి  
కొన్నిసమాజముల్ గూర్చినాడ । గురువునై పీఠికా కొన్ని  
విద్యలనేర్చి విదపసర్కను కూడ బెట్టినాడ । శ్రీగురుగౌని  
వేగజీర్ణిదాసనా రాయచోభ్యునియంతరయమునోడ ।

హరికథ నేర్చి శ్రీహరిదాసవరులతో నానందముననౌల  
లాడిగాడ ॥

గీ॥ కవితక్కువ వెలసినఘనము తు ।  
శ్రీజగన్నాథరాయచరిత్రమిప్పుడు ।  
చ్రాసి దెలిపితివాకుండువాంఛతోడ ।  
సూరివాసుడటంచుననుజనులాడ ॥

ఇది తా గ్రాంథము .

ఉ॥ శ్రీమహానీయ సాగుజనసేవిత పాదసరోజయుగ్మనే । నీమహి  
మంబులకాపగడనే నునబాలుడసర్వసన్ద్యో । ధామపవిత్రనా  
మృగ దానధంజనరామధత్తని । హృదయశోకచారు వన  
ఖండనకారణవాయుచందనా ॥

గీ॥ చాళువంశాన్ధిచంద్రుడై గ్రాతిమీరు । శ్రీజగన్నాథరాయచరి  
త్రమందు । కృతికినికర్తగా జేతుగొనుముదయను । మారుతా  
త్మజకపిరాజమాన్యతేజ ॥

విఘ్నోరస్తుతి .

చ॥ కవిజనులెల్ల నిన్ను కడుగారవమొప్పుగవు స్తకంబులకా । భువి  
వెలయంగచ్రాసి రిటుపోలికలెన్నియొప్పొనకథల్ । సవినయ  
మొప్పునేను నిజసన్నతిశేయగనేరనైననా । కవితకు విఘ్నమే  
మియునుగల్గజేయకుమీశనందనా ॥

సరస్వతీస్థపము .

మ॥ ధనముల్ మిదైలు ధాన్యరాసులుమారుర్ దాదాత్మకరూప  
యా । వనముల్ ధైర్యముసాహసంబుకు లముగ వస్త్రంబులకా



గల్గునా । మనుజుల విద్యలు పొందకున్న వశువైమర్యాడల  
పొందునే । వనజాతి గనురాణి నా యెడను సీహర్షల్యము  
జూపవే ।

స - మ దేవ

సీ । తనకన్నగధి కీ ధనుకపీత్య రుండెవడందు గర్వించిమెగలు  
కడు । తనకవిత్వమున కీ తప్పులు లేవందు పరుల తప్పులు జూచి  
దొకండు । సహజకవిత కీక సత్ గ్రంథమలను మి పదముల  
స్థించి బలుకుచుకడు । తనవ్రాతకము లానె 'వృక్ష కీక  
దార్శిమిదియని మునుకడు ॥

గీ । ఇట్లు వరుగకవులనే గుచిలోను । కాగిదాసాదివలె సృత ఫల  
సెలతు । పోతనయు శ్కనయు సీట్టిముప్పై నె యాంధ్రసత్కవి  
వరులనే సభినుతింతు ॥

చ । పొగడను లేనిచర్యలగు పోల్చుచుడేవునితో సమంబుగ । తెగు  
వనువ్రాసిబల్కెదను తేటతెనుంగునల్లెమూగతి । గరను  
పండితులడనని మృకముజూపనుసూరిచానుడ । తగుసరిసుండు  
కాతుకులధన్యుడుగాన చరిత్రనాచుడ - ॥





శ్రీరామ త్రివిధ కృపాము

త్రైవిధ శ్రీరామాయనము .

శ్రీరామ జగన్నాథరాయనిజీవిత చరిత్రము .

ప్రారంభము .

మొదటి భాగము ,

కథానాయకుని పంశక్రమము .



సీ॥ శ్రీరామవంశాద్ధీ సీతకరుండుజగన్నాథరాయని కథనువినుడు ।  
 వరశ్రీ కాకశఫరీవరమునపుణ్యపు దంపతులకు బుట్టిధరనుచెలసె ।  
 సీతవిజనకుల నింటులకూతుల నన్నులతమ్ముల యక్కలమరి ।  
 చెల్లెండైనతమ్మజెప్పినతదుపరి నితనిచరిత వ్రాతునింపుమీర ।  
 గీ॥ రామదాసునివాసుడై రాజితముగ ।  
 పూజలనుజేసిపూజనపొందుచుండె ।  
 వ్రాయబూనితి నడచినవిరునకథను ।  
 తప్పలెన్నకయొప్పులుదలపరయ్య ।

క్రం॥ శ్రీవేంకటకృష్ణమృతం । శ్రీవేంకటనరసమాంబచెలువగవెలసెన్ ।  
 ఈవసుధనుసీనిరువుర । నేవిధివర్ణింపనేర్తునేర్పగలుముర ॥

సీ॥ దానము చేయుచు సంసారమును భక్తిచూర్ణమున నాశ క్రి  
గాంచు । సేకల బ్రోచుచు పెద్ద మీనినిల్చు సాధులకు క్రి  
సరగని గ్నా శ్రీరాము పూజలే చిర సాఖ్య నుపబోల్చు ధన కాంక్ష  
భూతము పరిమిలూల్చు । కామప్రోధాదుల కండులకడ బోల్చు  
పరగతిగొనుము గదాల్చు ॥

గీ॥ నిర్గుణులకు లోకములన్నియు దానిని ? ।  
పుష్పాలను పుష్పిలగాంచి పుడమిరజ ।  
యోగిగానంటియంటక సుందరిరిని ।

--- వ్యర్థ సంసారమును పెనువార్ధి నాటె ॥

ఉ॥ పుత్రికలుగ్నవించిరి పుత్రులురేరనువంతమించిన । తాత్రత  
నెంచిదానములు దారగుణంబులుమీరనవ్వినతో । తేత్రములెన్నె  
గాంచి హరిసేవలుజేయగనంతశ్రీజగ । నిత్రుడొసంగెన్దొరిని  
మేటినుపుత్రులకీ కాములక ॥

గీ॥ శ్రీజగన్నాథజేవునేచిరులలావన । నామమిదెత్తెనునకు జగన్న  
ధుడనుచు । మిరియుగంబరాముడనిరెప్పచిరుతవాని । ధరనువం  
కటకృష్ణమృదననిల్లు ।

సీ॥ ఇపుడున్నవారందు నిమిత్తపుత్రికల్ నారాయణమూర్తి నాతి  
మరియు । మాణిక్యహంబనే మగువరెంచుబిడ్డ । పతిబాసి  
వంతను బరగుచుండె । శేష్పుత్రిక నువాసినియోచు వైశాఖ  
పట్టణముననుండె బాగుమీర । నీపతివ్రతను నేనేరీతివర్ణింతు  
నంతబల్కిననిను మంతెయగును ॥

గీ॥ పతినిదైవముగను జూచుపడతికధను ।  
వ్రాసిచదివిన వారికిపంతదొలుగు ।

నీ ప్రతివ్రత ప్రాణేశులయందుఁ |

విలియప్పలనఁచయ్య నిశితయగుచు |

ఉ॥ వైద్యముచేసి గోగులకు వంతలబాపనాకు గల్గునీ | బాధ్యత  
దైవమిచ్చె ననిభావముమోయుచు పోయి ఘోరము | సాధ్య  
మైన వ్యాధులను సాధనకేముచు కూలమవుదా | తద్యము  
మండవిల్లికుల ధన్యుడమిట్లు నాడెనవాడా ||

సీ॥ వైద్యుడే హరియని వన్నెపడు చున్న విద్యనుజూభించు విమల  
యశుడు | వైశాఖిపురినుండి వ్యాధులలోంచి మంటికిగూర్చు  
పొందు మానదనుచు | మరల పరిశీలించి మరల విశ్లేషించి  
ఖాళి చేసి మునుగుచు | ప్రస్తుతమున్న వ్యాధి బానిసలకు  
వైన సుఖమును గూర్చు పుష్కలములు |

గీ॥ తానునాగాయ వాసము ధరియెదగు |

తనకువారి యాద్యుయ్యము సేసెదగు |

సమైక్యమునా సప్పల నొసంగెదగు |

నాయుడను నున్నీలి నడచుదగు ||

గీ॥ అమృతవాస్తవము తన్నచనములు | పిలిచి గొంపోవు మందరు  
ప్రతిమీర | వైద్యముచు నిష్కపింపని పాపకొనగ | సహవా  
యప్పల సరసయ్య యలగునిలను ||

కా॥ ప్రీతియప్పల నారసింహు సరివా శ్రీరంగ జూచిన్ |

సారాసార విచారణ సరిసత సన్మార్గ సుహారత | లేరె

వ్యాయామ ధాత్యజ్ఞులనికే పుట్టి పుట్టి ఘనున్ | సారావారా

మధీరధీర గుణముల్ భక్తగదా చేరెడన్ ||

సీ॥ సోదరీమణిమాదు కోభించువెంకట నరసమాంబకు ప్రాణనాథుడైన । వెంకటకృష్ణమ్మ వీనుత యశశ్శాలికిని వారికొడవిన తనయులకును । నప్పలనరసాఖ్యు డాదరబుద్ధిని జేసిన యుపకృతుల్ జెప్పగలన । తనకటుంబము కన్నవయమీర వారల నాదరించుచుండె నాదినుండి ॥

గీ॥ బావవెంకటకృష్ణమ్మ భక్తుడగుచు । తనదుపుత్రుల చదివింపదలపకున్న । శ్రీజగన్నాథ రాయనిచేరతీసె ।

నైమిశతీరముల బాలుడైనమొదలు ॥

ఉ॥ అప్పటనుండి బాలుకు నెంతమూర్ఖుడు కోట్లులాగులను । బొప్పెడు పుస్తకంబులును నెక్కుమనూహించునైను ఛత్రముగ గొప్పతనంబుమీరుగట కోరినవన్నియుగల్గి పెంచెనా యప్పల మండవిల్లికుల మందుననప్పలనాంబిహమ్మ ॥

చ॥ చిరుతరుచేదీసి కడు చెల్మినిజాల్చిన బాల్యక్రీడల । ఛెగువున గాంచిమోదమును చెందుచు ప్రేమనులెంచుచుండన । త్వరముగ పెద్దల్లానులను తప్పక ప్యానును జేసియంతని । ధూళిభిన్నుని బొందజేయుదార గుణుండగు మేనయ్యొకఁ ॥

మ॥ వినుకీయప్పల నాంబిహమ్మడిటులగా విశ్వాశిమైనాచెనా । తనియిల్లాలికే ప్రేమమెండతని పైతమ్ముదయక బ్రోవదే । వవ జాతాసనుడిట్టి దర్శపతులనే వర్ధిల్లగాజేసికే । ధనమేప్రాణముగాగ జూచుజను లీధన్యత్వము గాంతురే ॥

మ॥ భభిరేయప్పలనాంబిహమ్మతగునీ । బాంధవ్య సత్వేమయో గులకాచిహమ్మ క్షమాచునునవా, గోద్రాహ్మకారాధనలనెవ్వరు

ధించి పల్నాటి కేలాచహర్ శేయనీ ఫలమారామును జానకీ

పరమహంస, ప్రాచీనాశ్రమమునకు ॥

సీ॥ అశ్వత్థమున నున్నది మృగము, అశ్వత్థమున బలుచుండెడి  
నారకరాక్షసులు, అశ్వత్థమున నున్నది, అశ్వత్థమున మురై  
దండెడు వానరములు, అశ్వత్థమున నున్నది, అశ్వత్థమున  
మునుగొనియున్నది, అశ్వత్థమున నున్నది, అశ్వత్థమున  
మునుగొనియున్నది ॥

అ॥ నీ బాధలన్నియును, నీ బాధలన్నియును, నీ బాధలన్నియును, నీ బాధలన్నియును,  
మునుగొనియున్నది, అశ్వత్థమున నున్నది, అశ్వత్థమున  
మునుగొనియున్నది ॥

నీ బాధలన్నియును, నీ బాధలన్నియును, నీ బాధలన్నియును, నీ బాధలన్నియును,  
మునుగొనియున్నది, అశ్వత్థమున నున్నది, అశ్వత్థమున  
మునుగొనియున్నది ॥



శ్రీ రాజగన్నాధరాయని శివతత్వత్రయము

పాదభాగము

ఉ॥ శ్రీజనకాత్మజామహిని, శేషవిచారమునందు ముగ్ధుని వ్యాజకటా  
క్షురాముశభవార్తలు వీనులపిందుగా విసే॥ పూజలుసల్పు  
చుండుతరె, పెంపునవారిధిదాటి పోయియో॥ రాజలలామురాణి  
మది, రంజులమంగళవార్త డెల్పునీ॥ శేజమున్నెచాలుదురె శేవతొ  
లైననుమాచులైనవి॥ భ్రాంతిసత్యశౌచగుణ మారుతినందన భక్త  
పాలన॥

ప॥ జేవాదౌధరింపుముముట్లునెంతెక్రమంబున శ్రీజగన్నాధరాయుడైదు  
వత్సరములబాలుడై పార్వతీపురుషున, నక్షరాభ్యాసముడై యంతికంతికుళ,  
విద్యాభ్యాసమునందాసక్తి మించుచుండునంత॥

నీ॥ అయిదుబట్లును నేర్పుటంతిలో మగియించి, శేర్లుగుశీంతిము,  
శేగశేర్ని యారవయేటనే, మిరిసొత్తముబట్టి, పాఠములే గురుగ,  
పల్లెశేసి తోటి బాలులగూడి, యాటలామచున్న క్లాసునవారిని  
శడకుద్రోయు నేటటనొకమెట్టు, కెక్కుచుండుటగాని, రెండేండ్లు  
క్లాసున, మండులేదు॥

గీ॥ అంతబాల్యము నెంతైన నతినిగోగు  
బాలకులకన్న వత్త్రములే పాటిగొనక॥  
శ్రీజగన్నాధరాయను, చిరుత్తడెన॥  
చెడుగుదాలులతో చెల్లిచెయ్యలేదు॥

చ నీతిరముఁ యమంబుమరి కార్యమునల్పము వేళనేర్పువం ।  
దనుములుసాధువర్ణులకు, దాసులుంటులు నాణినుండిచం దన  
మును పుష్పనామములు, ఏడిగడుపులు కాతునంశచ! ధనుడతి  
వాంఛఁబొందితి, దాల్చిమెలంగుచుతోడి వానితోడ ।

ఉ॥ పండుముమీర బాలురను, బంతులయూలల నొడబుచ్చియా  
పండుముభిలేకతన, కిన్నగపంబును వారిచెల్లమున్ దొంతులు  
దొంతులైబడి, ద్రోయుదునాని పట్టెకూడబుల తగనాడి  
కాలమును, నెళ్ళియుచ్చెన బాన్యక్రీడము ।

స॥ ముందుము॥

వి॥ చిరుతపరాయుడాటలకు, జేసె న్యల జెప్పకొనెయ! చ్చిరుతల  
చిరుతలబిది, జెల్లియటారు కల్లకగించుచు దోలకల్లర్కు  
లమును, లెక్కన వారి బవాచలంచుచుండు కటకున్న పల్లనిడి,  
తానునన్నరు చంచువాడుచు॥

వి॥ ఇతియేగాని

క॥ పండుములనుగెల్వితా ముందుగనేయుండుచుల, నుచ్చటనీ  
రక॥ అందరినిజగన్నాధుని సందిట చేబట్టివినరు, సరగుచతుర్లక॥

నీ॥ తనతోడికాలకుల్ ధరియించుబట్టల కన్నమించిచున్నతె న్నొక్కటి  
వారలచూరించి, నన్నెలతోమించి, సందవేళచుతోట సైరుకేసి  
నమమహాగ్గమునంది, పడుచులకుపలయ, ఫలహారములు జెట్టు  
సరమదయను! పడుగురుతోగొడి పరగుచుండుటగాని యెంతిగ  
చరియింప, నొపలేక॥

ఆ॥ నె॥ చిన్నతనములోన, నిన్నిబుద్ధులుగల్గి పెద్దతనమునందు, జేరు  
పడడె॥ బుట్టిచంతిలోనె, పుష్పమునకుగంధ, మబ్బినట్లుదీని  
సరసివాడ॥



ఉ॥ ఈవిధిరామకర్మాగ్రంథంబు, పెన్నియోగముల నల్పముండవి॥ ద్వావిధములనుండునా, సోమయజుర్మాతానిశోధగాంచెనా॥ కేవలసూర్యమందయు, కేసడిచర్యలు బంధుకోటిసన్॥ భావములందునుచున, పారమార్థము సందుడేలగా॥

గీ॥ తల్లిరంధ్రమునప్పుడు, తమ్ములుము॥ మనమానుని మిత్రులు, మేలసంగి॥ పార్వతీపురిమందున, ప్రబలమనె॥ శ్రీరామకర్మాగ్రంథమును, చిన్నబతుల॥

సీ॥ పార్వతీపురినన్న, బహులక్షానులక్షావేదికనానాన్॥ శ్రీరామకర్మాగ్రంథమునొకటి వరుసబ్రహ్మచర్యములే ఓలుకొనియున్నా, చుంకి॥ మూడవభాగము, మొదలుపెట్టెనానాన్॥ లంగుళామృతమునందునరము॥ మెట్టికర్మకేమనుమెట్టి, సర్వదాటి॥ మెలమినెట్టికర్మాగ్రంథమునొకటి॥

గీ॥ అంతనచ్చటచదువగి, నానాన్॥  
చేరెమనరాసాపుమును, శ్రీభుమును॥  
ఎన్నశక్యముగానిది, యేకాన్॥  
నమపగామిచెట్రికగ, న్నాధుడవును॥

మనరామపుర వర్ణనము.

సీ॥ ఏలవూచిన, నల్లెనభవనము, లాకంబునుకాడ నరగుచుండ॥ నేత్రముచాచిన, నింపుమిట్టించెడి, కేసడిచరునెద్ద, కీధులమర॥ నేవంకకేగిన, నింజన్లుమిల్లులు, ననివాండ్రోగుడి బలసియుండ॥ నేనాడకరిన, రాజులబంగళాల్, గాజులమగ్గితో, ఘనతలెండ॥

గీ॥ బ్రాహ్మకర్మము మోటాల్ల, రాసుతిరుగి॥  
బ్రహ్మకర్మముగూరవు, బంధునను॥

నింతవిస్తీర్ణమునకు నొక రాతి

పులిమికోకిలముమా రాసు పురివరింబు

కి॥ కలములుపుష్పములునాబరీ విలువగలకన్న చుక్కలు వింత  
గుడుస్తురీ పలుమె బోలెచ్చెలు! కలమునన్ను కలెను గెప్పు  
వచ్చునుకీ!

సీ॥ మోటారునెటు శో, పురుషోద్ధమో యెంచ మూర్ఖునిసేతెల్లెల,  
ముందునెటు! డబ్బుహక్కుకోచి శో, చాబులలిచిన, దొంగలనె  
క్కించు, దొరలవలెను! రిక్‌పాలురుటా లు, రిష్టులు గోతురు,  
బండ్లెక్కినకాగొప్ప వారిగుడురే! బండ్లున్నవనిత్రుళ్లు ప్రజలగర్భి,  
ముచూపు మనరాసువెంతలే, మనకురాక్షి!

గీ॥ కోటలనుమీ దుకంపెనీరే, కోట్లుగల్గి  
బైనుకోపులుచాటకారే ప్రభలవేలిగి  
మూర్ఖునియమపార్కు చిర్రమురే, ముంపెమొసగి  
వారపునిపుంమించు నుద్రానాపుంను!

కం॥ బీచిదొరలును పులు! కోమలు మోటార్లునెట్టే, కోరికరాదో!  
బాధిరబెట్టెను యువకులు! బాచిని గోతురిచట సవనీప  
తులక॥

గీ॥ అచటిపైకోర్టు గానూలు, హాస్పటలును మొదలుప్రసిడెన్సికో  
గల, ముఖ్యమైన! వన్నియున్నవటంచునే నన్ననేల! జాబ్బిపురి  
వైభవమున సాగిలదె!

ఆ॥ వె! గొప్పోపహాలు గోఖలేహాలును! గాననభలొరకు కట్టబడియె  
సచటనుండువేశ్య, లాటపాటలువిన్న, చెన్నపురినిబాయ  
చిర్రమగునె!

కం॥ దోసలిడెల్లుయకాఫీ, బాసుకొడళు నేవల పాయమునుసే  
 బాసయ్య బ్బింకాదియు నాం॥ యౌవనము, బువ్వగలరే॥  
 గీ॥ చెప్పెనుముచుప్పించి చెప్పట - వేరుసాక్షివచ్చు. తిరు  
 నేమొ గానిమూపార్తమునవ్రాయ గలుగుకెల్లె, శ్రీజగన్నాథు  
 డటజేర, జెప్పవలె॥

వ॥ మరయు, శ్రీరామయ్య భక్తులగు డగ్గెనరాముడు, హిం  
 దూజేశము కు ముఖ్యస్థానము వలెరాసి పుచ్చు. మనవైభవ  
 వములగాండుదు సుఖముచూర్చి వానిభావించుదు, కలెమ  
 సంతసములు, పూర్ణమునీ నేర్ప గానుచువచ్చి, పాపములే,  
 యచ్చటవాని, వైభవము లెడల్పించు॥

ఉత్పలమాలిక॥ తిన్ననిరాజవీధులును తియ్యనిటినిచ్చునొమ్మల  
 తున్నెనొమ్మెడలట, నున్నెను గొన్నెలుగొన్నెరా॥ మిన్నల  
 కోటలు బతులు, మెలగుపువ్వుల తోటలందుబల్॥ వన్నెల  
 మీరువృక్షములు, వా గొన్నె వా రికారలొన్నెవి శాఖ  
 పట్టణము, కలెమున్నె కలెకొనురా॥ నన్నెమోము వేల్పు  
 నకు నమ్మతము గొనిం కుండునీ॥

అవ॥ జెడ్డికలకిటరుచు జల్లుపుంపటా చేతనాపుంపనించు  
 చుండ్రు॥ రాతుమశ్శుకై॥ రావుకలెక్టరా॥ శీసునానొల్పు  
 కేసెనచట॥

ఉ॥ నాలుగువత్సరంబులట, నమ్రతమీదిగొల్పుకేసెనా॥ కీల  
 వ్రాయుగాలరమె, కేళిరమెయట మెప్పుచొందిగో॥ పాలునిపాద  
 పద్మముల, భక్తివిడలుచు రామచంద్రదే॥ వాలయదర్శనంబున  
 కు, నాతురత నిరతింబునేగుచు॥



ఉ॥ అచ్చటకొలువనందలమ నద్భుతమొప్పుగనంచరింపగఁ | మెచ్చుచు మేనమామయటు మీదట పెండిలిజేయనెంచితా | నిచ్చెను శ్రీ వ్రపుతికను నిద్దరికిద్దరుసీమజోడనఁ | ముచ్చట నరునాశుభము మోదముజెందగ మీరెకోభలఁ |

సీ॥ మండవిల్లికులాబ్ధి మానితపోమును గోపాలరావును గుంధనును ఆతనికామిని యగుచివనాగాయ గాంబాస్వామికి యతుల సుమతి | వారికిరువరకొక్క వరపు తియ్యెపుట్టి విజయలక్ష్మీనామ | విమలకన్య | యాకన్వియనొసంగి రప్పలనరసాఖ్య ననుజును గోపాలు డతనిభార్య |

గీ॥ కానునందాగ్నిగములరాగచిలది | విజయలక్ష్మీకొసంగితి విమలమలర | మేనమామలునప్పులు మిత్రులబుధుల | నల్పరటపెండ్లి కీలలునందనమున |

గీ॥ అంతగోపాలరామును సతనిభార్య | నేత్రయుగ్మములంబుమీగు నావి | అప్పగింతలబెట్టి యందురుచు | విజయలక్ష్మీమనమరూఢి విమలమతిని |

ఉ॥ అల్లునిజూచినారలపుడా దర మొప్పుగజేరవిల్చిమా | పిల్లనుకొనం గితిమి పెంచితిమెంతయుప్రేమతోడనీ | పల్ల నహాణిముగ్ధమును బాద గజాలదు నేరేవేళలఁ | కల్లులుబల్కనేరడెటు గాచెదవ్రాడియనేలుకోవలెఁ |

సీ॥ విజయలక్ష్మీనిబాంది విజయముచేకొను రాజాధిరాజుల రచ్చలందు | సుగుణరాసినిగొని సుఖములనందుము సకలసంపదలతో శాశ్వరముగ | మానవతినినంది మర్యాదలనుపొంది పుత్రపౌత్రాభిగో పుషమి మనుము | మాకూతుర్రేడించి మమ్ములబంధుల నానంద వార్ధినివలరజేసి |

గీ॥ ఈధరను మెప్పుగొనుజగన్నాథరాయ । యంచుగోపాలరావును  
తలనిభాద్య । యప్పగించిరి తమకూతునల్లునకును । పొంగిపొరలేడికుః  
భము మింగుకొనుచు॥

అ॥ నె॥ కాతుపంశజంహ ప్రీతిపంపారగి విజయలక్ష్మీనంది విబుధు  
లలర । నత్తమామలకల నానరమున మ్రొక్కి । శలశ్రహంబజవియె నెల  
వులకును॥

మ॥ వినుదీధన్యుడు తిద్విగాభపురిలో వేవేలన త్కార్యముల్ ।  
పనిలోఁబండియు నల్పుచుకొల్పుతా బాయంగభావింపనదే । జనమున్  
సన్నిగొప్పపెంకులపుడుక సంతోషభావంబులక । వనబాటొననువ్రాతె  
తప్పనరమేవంపై నమేలై ననుక॥

కం॥ తనకన్న పెద్దవారలు । తనకెంతోగౌరవంబుతప్పక నలువక ।  
గొనివారలకీర్తింపుచు । జనసెంచెను వేరుకొల్పినల్పగతానుక॥

వ॥ పిమ్మన కేమిజరిగెనన॥

స॥ శ్రీదగ్గత్రలో శ్రీదగన్నాధుకు మర్యాద తిడిగినమాజ్ఞులు ।  
నాటకమ్మగ నాకిరాయునిమెడినిండ పూలచండలు వేసివ్రాజచేసి । సం  
తోషసరచియు సాగసంపిరిమిత వాత్సల్యమొప్పార భవనమునకు । సంత  
నామను నాటిక తటపైఁబయ్యె జోలీనులొ చేరబుద్ధిబాడమి ॥

గీ॥ వెడలె వెల్లుగు ట్రైనింగువడయుటకును । అచటిమిత్రులతోగూడి  
యలగుచుండె । కిష్టమొదవిన నొప్పుచుకలతపడక । జరుపుచుండెనుదిన  
ములుసంతసమున॥

కం॥ శాంతముచేనుభవమబ్బును । శాంతముచేనకలభాగ్య సంపదనా  
దపుక॥ శాంతముచేడయమొవపును । శాంతముభూషణముకాదెనజ్జనుల  
కిలక॥

గచ్చి । ఇదిశ్రీవిజయంగరమ హారాజాస్థాన నాట్యశాలలో శిష్యులగు  
శ్రీసోమయాజుల సూరిదాస కవిచేయించబడిన కాతు జగన్నాథ  
రాయునిచరిత్రమున రెండవ భాగము శ్రీ॥ శ్రీ॥ శ్రీ॥



శ్రీ రా తు జ గ న్నా థ రా యు ని జీ వి త చ రి త) ము



మూ డ వ భా గ ము ,



ఉ॥ రాజశక్తిచేత రఘురామనితమ్మకుల క్షణండునిర్ । జీవి  
బృహత్పథంపడగ చివ్వననేగిబలంబుజాపిసం । జీవినెద్దిరామువిఘ  
దంతనుబెట్టి సుమిత్రనందనా । జీవితచేయవే సుజనజీవనపావనవాయు  
నందనా॥

వ॥ దేవా బౌధరింపుము యిట్లుశ్రీరాతమశాంబునిసోముడు శ్రీజగ  
న్నాథరాయుడు వెల్లుారుత్తైరింగుబడిరి సవినస్పెక్తమిక్లాసున రెండు  
వందలనలుబది విద్యాభులతోచదువుచుండతరి॥

సీ॥ ఒకదినంబునవీరి నుకచోటనిలబెట్టి డ్రెస్సుచెప్పుచునుండెదీవిమీర॥  
నంతసూప్రందెంటు యిచ్చోలుకరుడెంచి విద్యాభులందరిగ వేరువేర ।  
జూచిపరీక్షించివోద్యమగనుక నానగునిలపించినయముగాను । కుశ  
లనార్తలడిగి యసమానమగు నందరిలోరనునాదరించి ।

గీ॥ మేనుతెట్టుచున్నవేళ కనగుచు । నిందరినిదిప్పుచుండగనండు  
మాజ్ఞ । యనుచుకలవిచ్చె దొర రాయునాదరించి । మానమవమాన  
మెటనున్నగానిరాదె॥

చ॥ అవిగనితోడివారు కడునాదరభావముమీరనాయునిక । పది  
లముగానుహస్తముల బట్టిచటాలునమీదికెత్తియా । సదనముజేరమో

మీచును నందడి చేయుచు మేర భలాభలీ! సదమలమాననుంగవని సన్ను  
శిశిరిరాతువంశజా!

గీ॥ రెండునందలనలుబది రేంకునంను! నితనివేల్చి నారవమిడగనేల!  
చుందివారలకెందున మందిగల్లు! జెడ్డవారలకెందును చేటుగల్లు!

ఉ॥ అచ్చటనాపరిశ్రమను నాతకుమెప్పులుబొంగి కొల్వనం! దిచ్చ  
జనింపజేరె మదిలింపుదలి ర్చెడువంగవోలునం! దచ్చగుపుప్పు పొరజను  
లందరు సంతసమందినాయునిక! మెచ్చుచుచుట్టియుండి తనమేలును  
గోరగసంచరించెతాక!

వ॥ ఇట్లు సచినస్సెక్టరుగ గుంటూరుజిల్లా వంగవూలునక కొన్ని  
దినంబులు సుఖంబుండ!

సీ॥ ఆంధ్రబచీరాల యనుగ్రామమునవీర్ల మొహరమజరపిరిమసల  
మాన్లు! హిందూములమూన్ల కెందువల్ల మెగాని కలముజనియింప  
కలతపడుచు! కట్టెలుచేబూనికొట్టుకొనుచునుండ పోలీసునధికారిబొమ్మ  
టంచు! శ్రీజగన్నాథుని శ్రీఘములంపగ మైవైవెతలెనాపండుగునకు!

గీ॥ పోయికని పెట్టికయ్యము పొనగనీర! యుభయమతములనూరా  
ర్చెను త్రుతుండు! ధనముగోరక న్యాయముదనరనిచ్చు! వారలకుసరిస  
ములమెవ్వారైన!

కం॥ లంచముగోరియుప్రజలకు! వాచకులై బాధలిడెడి వారలుయ  
ముచే! వందింపబడుచుమరలను! కొంచెవుజవములబుట్టి కొనచుట్టెదరే!

వ॥ ఇట్లు శ్రవణమునడిపించుచుండ మెకమ్మేచ్చుకు పులివేషమునువేసి  
హిందువుల నడుగుకొనువాడుకగలిగి వేషమువేయుటకు కలవైసంగు  
మనిగోర శ్రీజగన్నాథుడిట్లుసల్పె, మీకుపడని నమయమున హిందువుల  
వీధులకు నీనమయమునిజోవలదని వారించిన నినక పోలీసుపై యధికా  
రులకు వ్రాసికొనినను ధలముగానక రాయునిపైనలగి యేతరునైనను



రాయని పరాధవింపదలచి తనను శ్రుమెకనిత్రాగించి రాజమార్గమన  
రాయణోచ్చ సమయమున కారుకూతలుగూయించుచుండ ననేవిధ  
ముల రాయుడుబోధపరచినను విసకున్న నాడురాత్మ నితో రాయుడ్ని  
నిమె॥

చ॥ వలదనమానవింకనిను బాన్పెనై పరుచూడుచునుబల్ । చల  
మునచిన్న దెబ్బలను చావనియ్యగగొట్టివోలవ్యా । కులతనబోయిను  
త్రునికి కొండములాడగకోవగించి । యలసటదీర్తురేపు కడనాగుమ  
టంచునుబల్కెమ్మేచ్చుడు॥

సీ॥ మొహరముముగియించి మోదమునజగన్నాథుడువిడిదినినాడు  
నిల్వి స్నేచ్చ నిమిత్తమెల్లగ సటచేరికటంత రంగుడై కరుణ  
జూడు! డనుచుప్రార్థించె నాయుడుచరిత్రుని వంచివిపాప్తనమరలె  
బాడు! అరివినయముజూపి యజ్ఞము గుర్తించి బోయెనామూర్ఖుడు  
పోతరమున॥

గీ॥ నాటిరాకరి రానెంచిరాయనచట! చంపవలచెను ఒరుగనిసాహ  
సమున! తానుకటితలపడైరము తలచునెకటి! యనెడిసామెతని జమ  
య్యెనద్భుతముగ॥

వ॥ తమపరిసేవిజరిగెనన॥

సీ॥ వేటపాలెమునుండి వెడలెనుమూర్ఖుని పల్లెచువ్వే నాయుని  
చెచ్చికోరి! విందుగరచ్చునివేడి బోడుబోయెనిచ్చటి వింతలకేమిచెప్ప!  
నానాటరత్రి నందామేడుకును బోయెమ్మేచ్చులు వానితోవిశ్రు  
డాకడ! పోయివెడకిరిచేబూనాచు శస్త్రముఘనుడుగాన మిమదికిలత  
వమచు॥

గీ॥ మేడదిగివచ్చిదిగువకు మెలగుచున్న! బ్రజగన్నాథుడంచిన సేవ

జలను! చావమోడిరినాయుని జాడచెలియ! సంతనిజమును తెలియుచు సరిగెవారు!

ప॥ ఇక్కడచీరాలనందిల్లుండు!

ఉ॥ అచ్చటవేటపాలెమున నాతడొనర్చినవింహలండిల! ముచ్చటలూరునక్కమును బూన్చినబండిని చెచ్చిచ్చెరువే! నిచ్చినదెట్టి ప్రేమదాన నేగిననుంగొన నాజవానులక! వచ్చినజాడగప్పడమి వైభవకేరెనాడిన కారకం!

ప॥ అంతసచ్చటచీరాలనం దావోలీసుజవానులు కలుషాత్మకమిట్లేచ్చుచితేతను వానిమిత్రులచేతను వ్రహరణముల నంది జగన్నాథుని తమ్ము వేటపాలెమున కలియమని బల్కుయాల్జనుచున్నింపజాలక చెచ్చిన భాధచేపోజాలక సచ్చటనేయుండి డివ్యూటీసూప్రండెంటునకు శంతినివ్వ నాతను జగన్నాథురావించి నడచినకథవిని మరల నాతనినేయచటకు బంపనాజగన్నాథు డాచీరాలకుమరలబోయి వోలీసుజవానులచే నడచిన దంతయునిని గడ్డిమేటులలోదాగినట్లేచ్చుని పట్టుకొనినేరముమోపి॥

గీ॥ ఆరుమాసము లతీసిక్షలనుభవింప! జేసెట్లేచ్చునిమీదను కేను నిలపి! దుష్టశిక్షణజేసిని హాసమున్నె! సిద్ధరక్షణశేయక శ్రేణుమగునె॥

మ॥ అదిదావోలీసు రాచకార్యములలో సత్యంతకాగ్రస్తేన! వ్యభిచార కేసులబట్టుచుకా చెలగుచుకా పుష్కాత్మలకా బ్రోచివి! శ్రుతకీర్తికా గొనెవంగ వోలున మహాశుద్ధాత్ముడీతండిలక! సతతంబుండినసూతు నంచు ప్రజలాసస్మార్త భూమింపకకా॥

ఆ॥ వె॥ అటకసాయివాడు నాజగన్నాథుని చంపదలచెగాని పాగు తెటుల దైవభక్తదేలు భక్తాశ్మలను వెంట దాటియుండు కాదెదాన నారి!

ఆ॥ వె॥ అంతమిచ్చకముల నెంచక సతతము సత్యమాడనెంచు నజ్జ

నుండు! ఎట్టికొల్వచేయ నేమిలోపముగల్గు వెంటనంటియుండు వెన్ను  
దేవుడు!

కం॥ భక్తిదేవనవంతుడనాన్ద! భక్తుడైగుణవంతు డధికబలవంతు  
డునా! భక్తినిదేవిన ఘనుడువి! రక్తినిగొనకున్నెపుడుమి రాగంబులపై!

ల॥ వి॥ భవబుద్ధితేక భవజమనబోక! భూతదయనుమించు పురుషు  
నకును! జయముగలుగకన్న జనములుమెచ్చరె! రవుకువంశజుడే భవి  
సిపాక్షి॥

ఉ॥ ఈగతివంగ వోలుపురి నెల్లదహులచోర ముఖ్యులన్! జోగుల  
తేస్తి ధానునిడ బోహుకుమారును లొంగిరంతనా! భోగినిరొతు వంశవర  
బోహు బంధి! పాలకొండకన్! సాగుదునుండ సజ్జనులు చాలవీచా  
రిమునలరె రి! దుకున్!

ప॥ అంతరియిండు వంగవ్రాలు నికచి పాలకొండచేరె నదెట్లు  
న్నెదన్!

గీ॥ పాశ్చిమంబుగల్గి భాసిలుచుంటచే పాలకుండనిపేరు బయలు  
వారె! చట్టుకొండగుక్తిశోభించుచుంటచే పాలకొండను పేరుబయలు  
వారె! నీరినంతదలననల్ చేలగుచుండనట పాలకొండనుపేరు బయ  
లువారె! పాలకడలిశాయి భక్తిజంతులనట పాలకుండనిపేరు బయలు  
వారె!

గీ॥ నట్టిపుణ్యము విశిత్రేతనాతడంత! సకలమర్యాదలందుచు సంతస  
మున్! కొంతకాలమునుభవంకొ కొడువలేక! తానిజేసియుద్యోగ  
నాటివలన్ ||

ప॥ అంతరితేకపారదనులంచు చెప్పినిచుట్టి యుండనుం! దరధరు  
రాదావృత్తుల దాపుగనుంగొని సత్చరిత్రను! స్త్రీవతిమీరనోరు  
మను చెంతగతమణి నేవజేయనా! పరమపవిత్రుడాకొల్పు బాగుగ

జేసెను చ లో డిల్.

ఉ॥ క్షులపాపము కారులను లక్ష్యముగాయక నేంమున్న బలం. నిశల బొందబంచినయ జల్మగగాచ సమాప్తమిందె॥ పక్షముజూప జెప్పక పట్టమలంచమును దానిలో బితుకుతోటివచ్చినను బెట్ట దలంచును భోజనములక॥

ప॥ యిట్లుండ॥

చ॥ పెరియొచ్చి తమయ్యెనట మానకపల్కెన నుక్కనాయుడక॥ కరమధంబుల్లి కనుగానక రాతుకులాభిసమున త్వరితుపరాధ విందుటకు దారిగను గొను చుండునంతను స్త్రీరమతి రాయుదాతని జేసె పరాధన మచ్చుతంబుక॥

ఉ॥ నేరముజేసేవనిక నిల్వగరాదని ధైర్యముంచునని భారము లందినాయుట బట్టనలాపగ నెంచవారె॥ కూరతనెన్నదన్నగను కొంత మూహముల్లిపెరిడె వాగదజేసెనప్పటికివారి బలంగము మీరియుండుటక॥

శా॥ ఆరాదాతమ తప్పిల్చెమననా దామూర్తిబంధించివే నానా భాధలుపెట్టుచు భారములో నానాడిశరీద్రపీయ జ్ఞానాంధవ్యము కూడగొట్టిగదిలో బ్రక్కతోసుంచున॥ న్మానంజేగతినిచ్చి దుర్జనుల క్క మర్యాదలకొవ్వినక॥

మ॥ బలము భాగ్యమురూప యవ్వనములక బాంధవ్యసత్ ప్రేమత సైలయింపక మది నెంచినచ్చ విధిరానద్దాని దాటించునే॥ నలమూండగబెట్టి వారలకు శ్రీసర్కారు మర్యాదకీ కలుపాత్ముండన పెంతవాడు జనదేకారాహు బుకగ॥

ఉ॥ ఈతపాలింపపురి వెల్లక రేగిం గర్వపోతులక॥ బాగుపడంగ కేసి వరధ క్తుడటంచును పేంపొండె॥ త్యాగముసత్వివాక్యము సుధా

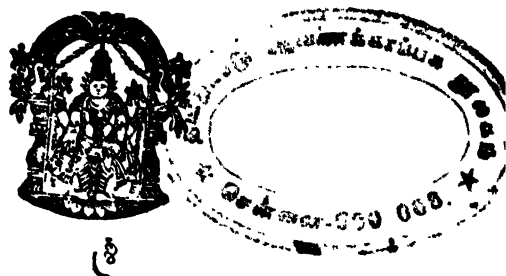
రసములెఱుడు భావణంబులు! దోష్టగులకబ్బి చెల్లవనిదూరమునేయక  
కొల్పుపాగునే!

అ! వె! రాతమంశ్యుడైన రాయనిచర్యలు! కలసిమెలగువారు గాంచ  
గలరు! భక్తిధర్మగుణము బంధులమెడ్రేమ సత్యభూత నయలు  
సహజమయ్యె!

అ! వె! పాలకొండనిట్లు పనిపడియుండగ రాతమంశ్యుడైన రాయ  
నపుడు! సరగగుణపురంపు సర్కినన్నెక్కు దుఃసుఖంపిరప్పుడెగువవారు!

గద్య|| ఇదిశ్రీవిజయనగర వాస్తవ్యుండగు సామయాజుల నూరిదాస  
కవితే రచింపబడిన శ్రీరామజగన్నాథరాయని జీవితచరిత్రమున  
మూడవభాగము శ్రీ శ్రీ శ్రీ





శ్రీ

కాతుజగన్నాథరాయని జీవితచరిత్రము.

నాల్గవభాగము.

చ॥ నినునునిజేసిలోకమున విష్ణులులైరనువార్తలేమి నే! ననయము గొల్పుచుంటి మదినాసజనింపగ నేటికై ననీ! మనముకరుంగదేల నొకొ మాదునినందనభక్తపాలనాధనమడుగంగజూను పదదర్శనమైననాసం గుచుండవే!

వ॥ దేవా బౌధరింపుము యిట్లు శ్రీజగన్నాథుడు పాలకొండవాసి సర్కిలివస్వేక్తరుగ గుణపురముజేరె పదెట్లున్నదన!

సీ॥ జలజలమనిపారు సెలయేటిగట్టున కుదురుగనమన గుణులు రంబు! జయపూర్వమహారాజు జయమునుసూచించు కోటనుగల్గినగుణ పురంబు! పాఠశాలలనున్న బాలులమదిగల్గు కోర్కెలుదీర్చెడి గుణ పురంబు! నాల్గుజాతులనొప్పి నాణెనైవెల్లుచు గునిసిమీరుచునుండు గుణపురంబు!

గీ॥ చిన్నదైననువన్నెల చెలగియుండు! కాననముదానిచుట్టునుగా చుచుండు! వాసయోగ్యతచేత్రజ వదలకుండు! గుణపురమునకీర్తి గొప్పనిండు!

ఆవె॥ అట్టిగుణపురము! నప్పుడు చేరెను కాతువంశ్యుడైనరాయ

డంత! పౌరజనులు గొప్పగౌరవంబులజేసి విడిచినచి సెలవువడసిజనిరి!

ఉ! అచ్చటకొల్వుజేసి నరడద్భుత మొప్పగకొన్నినాల్గుల! మున్న  
టలూరగర్జనులు మోదమునొందుచు రాతువశేజ్జ! మెచ్చుచుహ  
యిపొందిమనమేలుకు వచ్చెనితండటంచుత! మిచ్చిరిపీవనలకరము నీ  
తనిబ్రావగనీశువేడుచుఁ ||

కం! దీనులపాలించునుమది! జ్ఞానులసేవించుభక్తి సల్పుచునరడ!  
జ్ఞానులక్రిందించుచునఁ! మానముగొనుచుండె నచటమాన్యులవలనఁ!

సీ॥ విజయలక్ష్మినిగూడి విజయమునందుచు గుణపురమ్మునయందు  
కోర్కెమీర! దానధర్మములను దైవపూజలుచేసి ధర్మములెప్పక తన  
చుచుండె! సంతతిలేకుకై చాలదుఃఖంపుచు నధ్యాత్మపతిసంబు నచట  
జేసి! సంకల్పసిద్ధుడై సంపూర్ణముగవిని పట్టాభిషేకముబరగవడె!

గీ॥ దశరథాత్మజకృపగల్గి తనదుభార్య! గర్భవతియూచుకొన్నార్లు  
గడచునాత! పుత్రికారత్నమునుకనె పొలతులలర! రాయుడాకూతుశ్రీ  
రామరత్నమనియె!

ఉ! రామునినమ్మునారలకు రక్షణగల్గుటదొక్క-వింతయే! రామునిన  
మ్మికానరుచు రాజ్యముపొందడెపూజితంబుగఁ! రామునినమ్మి దానపు  
డు రాజ్యము నేలజెలంగిసీమలఁ! రామునినమ్మురాయునకు రామున్  
సంగడె పుత్రికామణిః ||

చ॥ తరుణియుపుత్రికామణియు తానునుబంధులు సేవకులదగఁ!  
సురుచిరభాగ్యభోగములసొంపు దలిర్పగకొల్వుచేసిను! స్థిరముగకొన్ని  
నాండ్రచట శ్రీపతిపూజలుచేయుచుండను! త్వరముగ నేరపొంగిపురధా  
వములన్నిటిముంచునయ్యెడఁ!

సీ! ఏమపొంగియుమీరె నూరునుముంపగ పౌరులందరుప్రాణభ

యముజెందఁ జామగ్రీవడనైచి చంటిపిల్లలనెన్ని యున్నతస్తలఁబుల నొదుగువారువిలునైననగలెన్నొ గలిగిన పెట్టెలుజలమునఁజేలచే జాచు వారు. లోతునీటినిబోవు లోపులనంచాల దెచ్చటకై బోయి జచ్చు వారు. ధనమునాసింపక తమప్రాణరక్షకై పరువునుబోవుచు పడెడి వారు॥

గీ॥ ఇట్లుజనములు జెగవొందనేడహంకి. పారసాగెనుపురముపై పంఠగించి. శ్రీజగన్నాథుడంతట శీఘ్రముగను. సాహసంబున నుపకృతుల్ సలుపజొచ్చె॥

గీ॥ దైవవశమునతనయిల్లు తడియకుండె. నెత్తుచోటుననుండెను బత్తుడగుట. తనదుగృహమునుదలవక తానుపోయి. పరులకోరకతికరుణ నుపాటుపడియె॥

ఉ॥ అంతటకొంతసేపునకు నాజలమంతయుతీసెప్రాణులుక॥ పంఠదొలంగిచేరిరట పాడుగృహంబులుబాగుచేయని. శ్చింతచెలంకెకాతుకులశేఖరుడచ్చటకొన్నినాళ్లుగో॥ రంతయుతప్పనేయడితడంచును పై యుధికారులెన్నగ॥

సీ॥ జలబాధతగ్గ నాకలిబాధకరమయ్యె. బీదసాదులబట్టి కీల్పుచుండ. గుణపురవాసుల గోలనామరునాడు చూడకఁజిలుకుక శోకమొదవు॥ కాతుజగన్నాథ రాయుడుకనిపెట్టి యుపకారములనేయ నూహపొడమి॥ వర్తకులకవిల్చి నడ్లుతెమ్మనిబంచి మిగులుసామగ్రిని తగనమర్చి॥

గీ॥ చేసెసంతర్పణముపుర వాసులలర॥ తృప్తితృప్తిగప్రాణులతృప్తస్త్రీర॥ బోజనంబులుచేసిరిపాలుపుమీర॥ నన్న చాతసుఖభవయనుమనుజివి॥

ఉ॥ ఎంతటివాడికబ్బు నిక నెవ్వరికెవ్వరుభూమిపైనితా॥ మొంతటివా



రతై న తమకెప్పుడు సౌఖ్యము గోరుచుండుకా! సంతయు పేదసాడులకు  
నాగతి నన్నము పెట్టజాలిరా! చెంతకు జేరజంకుదురు చెప్పగ నేటికితాడ  
మేకలికా!

చ॥ పురముల నేలవచ్చు బహుభోగములందు మువిద్రవీగుచుకా! తరు  
ణులగూడవచ్చు పరదారధనాదులగోరిదోసముల్! నిరతము సేయవచ్చు  
నిటునీసరిధర్మము సల్పనేర్తురే! సరసగుణాధ్యతాతుకులసాగర సోమప  
విత్రనాముడా!

చ॥ గుణపురపండితాగ్రణులుకొందరుభక్తులు నాజవానులుకా! ప్ర  
ణతులొనర్చుచుండిరతిభక్తుడటంచును రాతువంశభూ! వణునటనుం  
డనీకవడిసాగగ బల్కిరి మార్పుజేసి నదే! గుణములకుప్పై నమనిగొల్లు  
వనేడ్యగ పోరులందరున్॥

గీ॥ పోరు లేదు పుకనియొక సూరివరుడు! వ్రాసె పద్యములానాడువరు  
సమీర! వానిలోకొన్ని వ్రాసితి వదలకుండ! చదివిగ్రహియింపుడా  
నాటి చందమెల్ల॥

నీ॥ రాతుకులాంభోధి రాకానుధాంశుడై శ్రీజగన్నాథాఖ్య చెల  
గునెవడు! గుణపురంతాలూక గుణవంతుడెవ్వడు పాలించె ప్రజలెల్ల  
పరిధవిల్ల! దేవభూసురభక్తి తేజరిల్లగజేసి పూర్తిగానెవ్వడుకీర్తినిలిపి  
వీడలకన్నము పెట్టించవలెనన్న కాస్త్రోక్తరీతిని జరిపెనెవడు॥

గీ॥ అట్టిమిత్రోత్తముడుచూడ నహహమనల! దుఃఖసాగరమందు  
నమాగజేసి! పల్లకిమెడకునేగగపై నమయ్యె! నింకమనమెల్లదీవనలియ్య  
వలయు॥

కం॥ రాతుకులశేఖరుడునై! యాతతధర్మార్థ కామయత్నాత్మకుడై!  
స్థితయశఃకామకుడై! పూతజగన్నాథమూర్తిపూరుషుడొప్పుకా!

చ! కవివరుల్లి పద్యములు కల్పనజేయుచున్నచుండగా! ధర్మపాదబాయుభామగతి తావునపాదులు వంతనొందహా! శివవేదమంతజేసిన తిలీమ్రుమె హూన్పనికొందరాడగా! రవిసమతేజుడందరి నిరింజనజేయుచునేగనర్తా!

వ. ఇట్లు గుణపురముబాసి పల్లాకిమిడికి పై నమైబోవు జగన్నాథుని విడువజాలక వెంటనడుచుచు సనేకప్రజలు తమలోతామిట్లు బయక నాగిరెట్లవిన,

సీ! శ్రీజగన్నాథాఖ్య చెలగుచున్నకరన శ్రీరఘోత్సవమునుజేయుచి తడు! పరిపుట్టపాలను పంచిపెట్టునునిడా పంచమినాడలు ప్రజలకొరకు! నిదిగాకతిప్పిని నెంచగశక్యమే మేళతాళములతో మేలనంగ! సజ్జనులందరు సరసపడచుచుండ జరపుచుత్సవముచుసంతసమున॥

గీ॥ ఇట్లుమనతోడమెలగుచు నెన్నొప్పుణ్య! కావ్యములజేయుచుండి న ఘనునిబాసి తాళజాలమటంచుచుతిగిలివెంట! నడచినిల్పిరి శ్రీజగన్నాథపురిని!

గీ॥ పాయజాలకవచ్చిన పౌరులంత! శ్రీజగన్నాథుతోగూడి చేరిక చట! సత్యదేవునివ్రతమును సంతసమున! వనమునకా భోజనానులు గొనుచునహహ॥

మ! తనతోవచ్చినగొప్పవారి నచటకా తాళంగనోదాడ్యుచుకా! నవమందుభుజియింపవచ్చుప్రజలకా మర్యాదలకజేయతా! బనెనాప్రక్కకు పేదవారిగనుటేసంతోషమాయయ్యుటకా! కనులుకాన్రోయుచుతెచ్చు గోపహితులకా భావింపరేసజ్జనులే॥

మ! అతడాతీరుననొక్కనాడు ప్రజతోనానందముకడలిస! మృగిసా ఘోరులనాగుమంచు జనగకా భావింపనాపౌరుల! ద్దురళోకాంబుశివీదు

నూ నడలకేనోడ్తోడుతాబోయిరా గతులదూభమువారుకేయువ  
నూ గాంచగవలెపోల్చగఁ

వ. ఇట్లు గుణపురముదాటి జగన్నాథపురమున సత్యనారాయణప్ర  
తమును వనభోజనమునునడపి పౌరులనెట్టెటో సమాధానపరచిసిలి  
పితడుపరి,

ఆచార్య గుణపున్నవదలిగుర్తుగాజేరెను పల్లకిమెడెప్పునిభక్తుడవును  
కొల్వ జేయువారుకోరినచోటుననుండగలరె తిరుగుచుండవలయు ॥

వ. ఇట్లు శ్రీజగన్నాథుడు గుణపురమువదలి పల్లకిమెడెపురముజే  
రెనదెట్లనిన,

పల్లకిమెడెమకము.

సీ॥ శీతసాగరమొప్పె శ్రీనివాసమునక్షర రామసాగరమొప్పె రా  
మునకును కోటపేటలపూల తోటలువెలుగొండె పాతశాలలుకడు బ  
లసియుండె సంగీతసాహిత్య సకలవిద్యలకాట పట్టనజెల్లునాపట్టణమ్మ  
దేవళములసంఖ్య దేలదులెక్కింప భక్తివిశ్వాసలౌ పౌరులచట॥

గీ॥ నట్టిపురమునరాయుని నాదరించి విడికజేర్చిరికొండరు విభుధుల  
పుడు విషయలక్ష్యైంబపుక్రిక వెంటనంట సంతసంబుననటకొల్వ సల్పు  
చుండె॥

సీ॥ పోలీసునసకార మునుపొందిపౌరుల కలిసియుండుటచాల కోణ  
మిలను నేరముబట్టిన నెనరులేడందురు పట్టకున్నునుకష్ట పాటుప్రజకు  
లంచముబట్టక లక్షాధికార్లకు మానముచెప్పిపోవుమానడని పాపము  
హేచ్చును పైయధికార్లకు నాగ్రహముద్భవమగునుమదిని॥

గీ॥ అన్నిదెలియుచునువోగ మలరజేయి పూరుషుని నెన్నశక్యమే

ప్రభువులందు. పూర్వప్రభువులు వేరనిపోల్పరక్కొని శ్రీజగన్నాథుడతీరు  
చెలగ లేడె.

కం॥ పల్లకిమెడపురంబును మగ్గభమాపనులు జేసి దురితముదోలె॥  
దొర్లించిచారచోరుల నిర్లక్ష్యముగాగనాచె నిరతముధనము॥

చ॥ వినయముపత్యవాక్యమును వీడనిభక్తియు సజ్జనాభిళాసనయ  
ముగూడుచుండుటయు నాశ్రితవగ్గసమాదరంబును॥ ఘనులకు నెట్లు  
లుండునని గాధలవిందుమదే ప్రకారమి॥ దివకరతేజావొప్పినట ధీజను  
లందరు సంతసింపగల॥

సీ॥ సివిలుమేజస్త్వేటు పెక్ వసులన్నియు తనదరితరును తగవులేక॥  
ఆలిమగలతగవు లన్నియుకొద్దైన కండకయచ్చటనాగిపోవు॥ జారచో  
రులవృత్తు లేరినగనరాక దేశములకు వారు దిరుగచనిరి॥ సరహత్యలను  
మాటలెరుగజినములజ్యైకమత్యముమీర నమరియిండి॥

గీ॥ భళిరరాతుకులాంబుధి పావనుండు॥ శ్రీజగన్నాథుడీగతి చెల  
గుచుండె॥ పల్లకిమెడను పండితవగులతోడ॥ పొగడుచుంటినటాచును  
పోల్పనలదు॥

ఆవె॥ సర్వవేళలందు సవిన సైక్తస్థు నాజివానులెల్ల నూగియుండె॥  
జనములుతనతోడ జట్టు దాల్చెయుండె॥ రాతువంశ్యుడైనరాయుడొప్పె॥

చ॥ జనములునాజివానులును సమ్మతితోడనుసంచరించుట॥ ఘనమ  
నియెంచగావలదుత్తాతలనాయకులీతనిగనగ॥ పనినడిగోరుచుందురది  
భక్తియదారగుగాలిచేనగు॥ గనుగొనశక్యమేభువిని గన్పడకుండిన భ  
క్తవద్యుల॥

కం॥ శ్రీరామనవమీక్షను ధారాళముగానొనర్చి తగునుత్సవములొ  
పేరాసమీరసలగ॥ నారాయనిసజ్జనులకునానందమగు॥

కం॥ శ్రీమద్రామాయణమున నేమాదిరిబల్కిరి ఋషులేర్పడభువి  
నై నామాదిరినటనవమిని రామునియొక్కవముతాపురమ్మనడపె॥

ఆవె॥ భార్యవిజయలక్ష్మి పరమపతివ్రత భక్తివారి వెంటపనులుజే  
య రామవంశ్యుడైన రాయాడుశ్రీరామ నవమిసీమములను నడపెన  
చట॥

ఉ॥ శ్రీమదయోధ్యయందునల శ్రీవిభుడుదృఢమైనచాడిశ్రీ రాము  
సిలీలలన్నియును రత్నముమీరనొనర్పవెంచె॥ మృతశరణులంద  
రును కార్యములంగడుజాగరూకులై సీమముతోడవేసములు నేర్చున  
వేయకధానుసానులై॥

మత్తకోకిలివీర గతిచెలగుచుండగ విజయలక్ష్మిముదంబుగ॥  
కోరిబీదలకన్నదానము కోర్కెతోనొనర్చుచు॥ మీరినాఘకుతా  
నొనర్చినమేలిచర్యలమెచ్చగా సారసాక్షియధర్మమల్ కడుసల్పెసా  
ధుజనాళిక॥

ఉ॥ పౌరులువిఘ్ననాథునకు భక్తిమహోత్సవలీలసల్పుచు॥ గో  
రగబోయిరర్థము నుకొంచెమొసంగుడటంచురాయుని॥ భారముమో  
యలేముతొన బాధనుపొందెడిపేదవారి నే ఓరునత్ప్రప్తిజేసెదము తేగ  
లమేధనమిట్లునేయకే॥

కం॥ బీదలకన్నంబిడగను సాదరముగనిడుడుకొద్ది చంచాననగ॥  
మోదమునొంచుచురాయును భేదములేకుండనటకు బిలిచెభార॥

ఆవె॥ విజయలక్ష్మిబిలిచి వివరముగనుడెల్పె తమ్ముజనులుకోరుధన  
ముతెరగు వినియువిజయలక్ష్మి విభునితోననెన్దిట్లు సగముదానమేలన  
లుపనాధ॥

ప॥ మరియు రాయునిసతి విజయలక్ష్మెంబ పజలతోనేమనెనన॥

సీ॥ చంచాలభవమెల్ల సుఖరమునకగు సంతర్పణముమేము సుఖ  
పగలము! అన్నముకావలెననిదిబీడలకుమే మన్నముపెట్టెదమునుచు  
ల్కి! పాపలబంపించి పతితోడబల్కెను విజయలక్ష్మీసతివేడ్కమీర!  
బీడలకన్నముపెట్టగవలసివ సామగ్రులన్నియు చాలగలవు!

గీ॥ గాననడుపింపుమికనన్న దానమనుచు! బల్కకోమరినదమెచ్చి  
భక్తిమీర! పూచవీడింగుసల్పెనా ప్రరమునందు! క్రితగన్నాధరాముం  
డుచెలువగూడి!

సీ॥ విజయలక్ష్మ్యాంబతో వెలయుచునాధురికా రాతుడగన్నాధరా  
యుడొప్పె! శ్రీరామరత్నము జ్యేష్ఠపుత్రికగాక జయరామరత్నము జన  
నమయ్యె! పుత్రికలుభార్యలౌపుగనుండగ గాలివాననించె కాలు  
నిగతి! గృహములునకియించె గోపురమ బగూలె! వృక్షములన్నియు  
శుద్ధివ్రాతె!

గీ॥ సంత్యకాలముకావలెననుచుప్రజలు! దిగులుపొందిరివేడలు తిం  
డిలేక! వేగుచుండుటపొడగాంచి విజయలక్ష్మీ! ప్రాణనాథునిదరిసిల్పిన  
లెన్మిట్లు!

మ॥ అకటప్రాణవిభుండ మీరుగనుడి యన్యాయమెట్లుండెనో! సక  
లోర్విగలప్రాణకోటికొకడే సర్వేశుడైయుండనీ! వికలంబేటిబుట్టె  
నోనిల చునోచింతలేకడుకాపెచ్చునో! యికతాళేభరింపజాల జడవే  
యారథకులగ్రాహవశే!

గీ॥ అంచువిజయలక్ష్మ్యాంబ సమంచితముగ ప్రాణనాథునివేడెను ప్రజ  
లకొరకు! తమసుఖంబులుగోరెడు తరుణులెట్లు! పరులవంతలకవికట్టి  
బరగగలరు!

కం॥ పుత్రికలుభార్యలుంధులు! మిత్రులుపాపలునుబుధులు మేలోమే

83 శ్రీ కా గు డ గన్నా ధ రా య ని చ రి త్ర ము.

లనగఁ గ్రామము జేరనీకతి దిశ్రముగనుమెలగు రాతు శేఖరడచటఁ

వ॥ ఇట్లుకన్నాధును పల్లాకిమిడెను సుఖంబుండి యొకనాడు॥

సీ॥ పల్లాకిమిడెనుండి తల్లాకుకనినూడ నడిపిరి శ్రీజగన్నాధునప్రభు  
మదరాసుప్రరినుండి మణులతో నకురిన నరుకులు దెచ్చియు పాహుకా  
రు॥ యచటికోటకుపోవ ననికొందుమని కోటవారు నామ్ముగొని  
వానిపంప బోయియాపాహుకార్ పురముననివసించి మరునాడుతన  
వగుమణులనడిగి॥

గీ॥ తస్మయలపాల్పును గురిగి తక్షణము॥ చాతువంశజుతోచ్చై నా  
తడచటి నృపునిగనుగొనబోయిన చపలుడగుచు॥ ఏలు లేదనిపత్నెనువి  
సంగడలను॥

ఉ॥ కల్పినతోకప్రాక్కు ఫణి భంగిని లేచిజవాన్లుగొల్వతా॥ నల్క  
పహించికోటకపుడంతట గాటుచువేసిసమ్మము॥ బల్క కయున్నచూ  
నమిక బాసదవంచునుబల్కురాయుని॥ చుల్కనకేయునా నృపుని  
జాడకనిర్పించేమనంచుచు॥

కం॥ పోదాడీయగనెంచిన పాదంబులపైనినచట బడెయాప్యము  
లా॥ నాదారుచిత్తమండక॥ నీచాపనిజాపె రాతు శేఖరడచటఁ

గీ॥ అయిమనినమలనారీతినాప్రతేసి॥ కోటతనయాజ్ఞపై నిల్చి కొన  
కునిజము॥ దెలిసిసామ్ములు దెప్పించిదీనుడైన॥ పాహుకారుకొసంగెను  
సంతసమున॥

కం॥ పారాజవానులాపని॥ నేరకచేయుటయువారి నేర్పునకారా॥  
గారంబుజొరగబంచిన॥ నారాయనిమెద్చిరప్పు డచ్చటివారల॥

చ॥ సరగునవారిబట్టితన సాహసమేర్పడనేగుడెందెన॥ త్వరముగవీటి  
తానుమతి ధన్యుడటంచునుమెప్పుపొందుచు॥ సరవరులె ననేమితము॥

స్వామి ముదప్పినమానముండునే! సిరియపుడడైన నృపతిచేష్టలుతగ్గి  
యులాంగియుండజే॥

ప॥ అట్లు తల్లాకోటలో క్రభుళాసనముగ నిరవేర్చి పల్లకిమెడగ  
జేరియుండెనంత॥

చ॥ ఇరువురుపుత్రికామణులు నింతియు మోదనుమీరనండెనా! త  
రణియుగర్భచిహ్నముల దాల్చుగనప్పుడుపుట్టునింటికి॥ సరగుననాధు  
డగుమన సత్యముజూపెడిభంగినాధుతో! విరళముగాగబల్కెనత వీను  
లముల్కులుగాగదోపగ॥

చ॥ నినువిషిపోయెడమరల నీదరిజేయటద్వభంబునా! మనమిదిసి  
వెరుంగనిదె మన్ననచేయుముతప్పులుండిన॥ మనప్రియపుత్రికలమన  
ల మర్వగజాలర దెట్టుబ్రోచెదో! కనుగొనుచుండుమంచుసతి కన్నులనీ  
రుచుగార్చరాయుడ॥

ఉ॥ భీతిలిభార్యతోననియె బేలయిజేటికిటిట్టులాడదో! నాతులుపు  
ట్టినింటికిచనంగని క్రమ్మరనాధుడేరరా! వ్రాతఫలంబుగాఁచినటు పట్టు  
చునుంటివిచిత్తునంచుప్ర! ఖ్యాతివహించుసాధ్వివెటు కాంతుపుమృత్యు  
వుపోయిరాగదే॥

ఆ॥ అట్లుపట్కువిభుని నాదరమునగాంచి పల్కెవిజయలక్ష్మీభక్తి  
మీర! మరలమిమ్ముజేరుసరణియేలేదని తోచెననగనతరు తోడజనియె॥

ఆ॥ కాతువంశ్యుడైన రాయుడుభార్యను పుత్రికలనుగొనుచు పు  
రమువెడలి! శ్వశురగృహముజేర్చిసరగుననరుడెంచె! పల్లకిమెడకపుడు  
పనులమిగుల॥

ఉ॥ అచ్చటనావిశాఖవ్రరి సాసతిమూడవకాన్పుభారము॥ హె  
చ్చభరింపలేకతన కిప్పుడెమృత్యువటంచునాధుని॥ వచ్చువిధంబుజే



36 శ్రీకాకుళగన్నాథరాయనిచరిత్రము

యజ్ఞనివర్తిన నట్లుతలండ్రితంతిరానిచ్చెనువేగనల్లునకునిత్వదెరావ  
తెనంచుకంతతో॥

అనెఁ రాశువంశ్యుడైన రాయునుతంతిని జూచితోట్రువడుచు ను  
దతికంచి విగులవంతినొంది మెయిలుపైనైకాఖ పురముజేరిగాంచె  
ప్రతిటియల్లు!

ది॥ కూతురుపుట్టగానితన కోమలిజీవనముండకాలదగఁ ధీతినునం  
బునగదగిరి వెక్కుచునేచ్చడిభ ర్రగాందియా! నాతిదృఢంబుగఁబలికె  
నాధవిచారమునీడిప్రోవనే! కూతులతల్లిబాసికడు గోలుననేచ్చెడి పాల  
పావలగా!

అతఁ ఇంతకన్నమీకు నెక్కువదెల్పగఁ నేమిగలదుమీరలెడము  
గాక! పెద్దమామకూతుపెండ్లిసాడును! చంటికూతులెంతోసోఖ్యపడగ!

కం॥ అనితనచెదతండ్రినిగని తనమనమునగలుగుతాంఁ తడియక  
దెలువఁగినియప్పలనరపాఖ్యుడు! కనులనుభాష్యములువాల్చె కాల్య  
లుగాగఁగ!

నా ఇట్లువిజయలక్ష్మ్యంబ ప్రాణేసునితోను తనచెదతండ్రితోను బ  
ల్కి తదుపః!

కం॥ జనసేవకులగనితా! భవెనిట్రక్రీడిజయలక్ష్మి యారనివంతఁ  
మనువదలితండ్రిపుత్రిక! లనుప్రేమనుశాఢరయ్య లాలనమొప్పఁగ!

నా ఇట్లుజనసేవకులతోబల్కి విజయలక్ష్మి తనభర్తముఖకమల  
ముఁగాచి!

గీ॥ పనుపుకుండుమతోచావు పడతులకును! దొరకునేనాధనిగా నే  
కదొరకెగాక! యడలుపొండకుమని మదిహరినినిలిపి నెడతల్లెవల్యప  
తని! విజయలక్ష్మి!

ఉ॥ తల్లియుండును సెలుగావురజీవచ్చగిశానందలో వచ్చి  
భుదాదిగాగఁగలు నానందమును జూచి ॥ గొల్లసొచ్చుచుండు  
కను ఘోషమును విని తల్లిగాఁ గల్గెనాడె నానందము పొందువా  
మనిమిటఁ జెబె ॥

గీ॥ గొల్లసొచ్చుచుండునానందమును జూచి బంధువచ్చి నెచ్చోట  
లగరించు నా స్థితిని జూచి నానందమును జూచి ॥ గొల్లసొచ్చుచుండు  
నానందమును జూచి బంధువచ్చి నెచ్చోట

గీ॥ గొల్లసొచ్చుచుండునానందమును జూచి బంధువచ్చి నెచ్చోట  
లగరించు నా స్థితిని జూచి నానందమును జూచి ॥ గొల్లసొచ్చుచుండు  
నానందమును జూచి బంధువచ్చి నెచ్చోట

సీ॥ చురసాదించు తీరికమును జూచి పూజనాచర్యమును  
చూచి ॥ నామాటవహించి నానందమును జూచి ॥ గొల్లసొచ్చుచుండు  
నానందమును జూచి బంధువచ్చి నెచ్చోట

గీ॥ మేలుగుచుండునానందమును జూచి బంధువచ్చి నెచ్చోట  
లగరించు నా స్థితిని జూచి నానందమును జూచి ॥ గొల్లసొచ్చుచుండు  
నానందమును జూచి బంధువచ్చి నెచ్చోట

కం॥ మోటురుపైకిలుకళ్ళము మోటులుపడుచీరలెన్నా మేలుగుచు  
లుగ వాటుమును నబొన్తులు ॥ గనాకుంచినాపె సుదతీ ॥

గీ॥ సారెదెద్దిసరకులు చూచుకును బాటమునకు ॥ గనాకుంచినాపె  
సుదతీ ॥ పాటును పాటు పాటు పాటు ॥ విమలముమీరసె ॥

ఉ॥ కాపురమెట్లునేయవలె కాంతలుకాంతుని దీక్షిచ్చి ॥ దా ॥

38 శ్రీ రామకవిగన్నాధరాయనిచరిత్రము.

న్నలభ్యమగు దానిగనుగొననేరకున్నబో! యావయదేలభామలకు  
తొక్కమిక్కిలిగల్గినేలనా! ప్రాప్తననున్ననీడత పడ్యములందునవ్రా  
యనేర్తురే॥

ఉ॥ ఎంతనినేట్లునీకుగుణ మేమనివగ్గవసేయనేర్తునా! వంతలముం  
చిహ్నియితివి వారణచేయగజాలదుఃఖమా! వంతయునిల్వబోదుమది  
యాపునమన్ననునీదరిత్రమ! త్యంతముహెచ్చరించునిక తాళగజాలవ  
త్వితరామణీ॥

ఉ॥ ఆమరణాంతమీవవట నాపగగాదనియేచ్చురాయనిగా! నూ  
మలుఁంఘులుగలిసి మన్ననలకడబుద్ధిగించియూ! భామనుప్రేతభూ  
మినిది బంగరునాణెములూష్యగాజులగా! హేమముచూచితిసిరనియేడ్చ  
నూ యుడుచేతులఁటుచుగా॥

గీ॥ పసుపుకుంకుమగాజులే భాగ్యమనుచు! సంతసించుచునీల్లెనీ  
సాధ్వీగాన! గాజులటికితీసిరి కరినముగను! తొడుగుడవగాజులుమరల  
తొడిగిరపుడు!

వ! అంతవారలు విజయలక్ష్మిని చితినినమర్చిసేసినగాజులగా మరల  
దొడిగి!

గీ॥ కాటిక గ్దులుకడతేర్చికడలిరపుడు! ప్రేమగలరాయుడునుమేనచూ  
తులంత! మూడుదనములుగడవగ కాడునార్చి! వెమికగాజులుపసికితో  
వెడలెనందు!

కం॥ తనదగుసాత్వివత్సము! గనపరచగపసివగిసి గాజులువడలెగా!  
పెనుచిచ్చనందుకాలియు! పనిచెడవావిజయలక్ష్మి భాగ్యమదేమా!

కం॥ ఒడినుంచురాగిరబ్బులు! చెడకయుగరు కియనిల్వ చేపియ  
భక్తిగా! బడబాగ్నిమందుచుండగ! నడుమనుబడులోహమునకు నాశ

ములేదే!

ఉ॥ గాఢలురాగి కబ్బలును కానివి పేరిట బాగ నూక తళా పూజను నుం  
చి రాతుకుల భూషణుడెరియ భక్తి మీసంగం॥ మోజగజ చుచుండె  
నతి ముఖ్యనటలును నేటికి మహా॥ తేమువీరనుం నెనవి దెల్పుట  
దేటికి పాడగ రుగం॥

చ॥ పరమహర్షి రథామణి వి భార్యను నెంచుచు దానధర్మముల్ తరు  
చుగ జేసి ర్తలును తక్కిన కార్యములన్ని ర్చితా॥ బిరిబిరి వగెకొల్పున  
కు పిల్లలనచ్చటలచి వెండియు॥ తరలెను వార్యతీర్థము తన్నధికారు  
లు మార్చి పంపుటం॥

సీ॥ పల్లకిమెడనుండు ప్రజలంతకోకాచి నీమచువెనువెంట నేగు  
చుండ॥ విజయలక్ష్మిని నెంచి వెక్కివెక్కుచు కేచు నచ్చెలుల తనదువె  
న్వెంటరాగ॥ పరమభక్తలకెట్టి పాట్లునచ్చెటలచు కొందరుగొంతెత్తి  
గోలపెట్ట॥ భార్యకై నిలపించి పట్టకాలక యెద్దులను హితుల కొందరో  
దార్పుచుండ॥

గీ॥ నట్టి పాదుల నడబాసి యరకుతుదకు॥ పల్లకిమెడనువదలియుబా  
గుమీర॥ పార్యతీర్థముంజేరెనుభక్తిమెరయ॥ కొల్వచేయుగనచ్చట  
కొన్నినాళ్లు॥

గద్యం॥ ఇది శ్రీవిజయనగరమహారాజాస్థానసామ్రాజ్యాలయకవిశ్వరుండ  
గు శ్రీసోమయాజులసూరిదాసువీచే రచింపబడిన శ్రీరాతుజగన్నాథ  
రాయునిచరిత్రమున నాల్గవ భాగము శ్రీశ్రీశ్రీ॥





శ్రీ

రామకర్ణాధ్యాయని జీవితచరిత్రము.

ప్రథమము.

చ॥ భగవంతుని ప్రభుత్వమున భారతవియోగముచేత చిచ్చునకావొరబడజూగుచుండగల జన్మపరె బలునుండివచ్చునా! పరవ డవిత్తు తోడనిధి మార్గలు నున్నచునానెయుని! చరిత్రములెనికొల్లునుది గజ్జనుల నుండునీ లా॥

ప॥ దేవా! భారతము ఇన్నిగన్నాడును డల్లాకిపెడబడిలి పార్వతీపురమునకేర నొప్పున్నదని!

పార్వతీపురము మహాము.

నీ॥ పార్వతీపుర ప్రకృతి పబడట పార్వతీపురమతి పాపనమ్మ! సత్య భరిని పసిగా నెక్కడ పడుంటి పార్వతీపురమతిపాపనమ్మ! సుగ్రో త్నమ్మల కగుచుండునీ పార్వతీపురమతిపాపనమ్మ! నాల్గువర్ణములును నెఱుఁగెదరియ్యు! పార్వతీపురమతి పాపనమ్మ!

గీ॥ అర్జునుని సరాయని నాని! మెలకచుండిరిజనములు కలిసిమెలసి! గ్రోగన్నాడునుభక్తి చెలగుచుండ! జీవించుద్యోగమూపురికొనిరులుమెరియ॥

కి॥ శ్రీరామరచమిసేతుగ! నారీమణివిజయలక్ష్మి నాయకినాకు॥ వీరితనెత్తనివుడని! భారతమునోచెనామెప్రక్కనులెమి॥

గీ॥ నైత్రమాసమునందున చిత్రముగేను మిత్రులును సాకులునుచెం  
తమెలగుచుండ రామనవమినిజేసెను రాయుచుట విజయలక్ష్మివిదల  
మను వివిధగతుల॥

ఉ॥ భక్తిచెలంగ కార్యములుపథతిమిఁనొవర్చన్ భక్తియాసక్తినిం  
చుటెయగును సత్యముటలె దనాత్మిభాగ్యముగా భక్తినునోహరాం  
గనల పొందునుగోరెడివారెగాకయా ముక్తికినింద నచిదను మూల  
మెరుగుచుసంచొందురే॥

సీ॥ ఎచ్చటికేగిన నెన్నొయ్యుత్సవములు భక్తిసత్వేతిభాగ్యకాలి  
దేజాడనున్న కన్నెన్నొనుద్రుములు ముక్తిఁ గొనిజేయ భక్తవరుడ  
ఎప్పటినుండిన నెన్నొసమారాధ నములనుకొనిన నయగునుండు  
ఎవ్వకనున్నన దెంతపట్టుకను సక్కిర్తిగాండిన నె ధుగునుడు॥

గీ॥ క్రీడగన్నాధుక్షీతిచెలెననుచు సాత్యచూడకపనికి సంఘ  
రించు గ్రామములువానివానికి నామములను వ్రాసితినినిందు జెలి  
యుకీ వరుసగాగ॥

ఆవె॥ పార్వతీపురమున భక్తిమెరయుచు బాలుగునుశాస్త్రపం  
డితులకు నుత్తములకుమరియు నుద్యోగులకునర్థ బనులకందరకును  
సమతబరగె॥

ఆవె॥ కాతునంశ్యుడైన రాయుడాపురమున సంతసమానపనులుజ  
రపుచుండ్రివిజయలక్ష్మి లేనివెలితినినింపగ పెండ్లి నాడ నెంచెప్రియముగల్గి॥

చ॥ తనపెదతండ్రికూతుడను శప్పకపెండ్లి యాడుమంచుతావిన  
యముమీరబల్కిచనె వీరులవింగుగగాదుభార్యమా ఘనుడుకొమా  
రైనియ్యననికాంక్షవహించెవిట్టులాకొయ్యాపనిమరిసాగడంచుతన  
భావమునగ తలపోసెరాయుడు॥

ఆ వె॥ ప్రాణనాథుడిట్లు పలచించుచుండుట విజయలక్ష్మి గాంచి వెడ  
రివేగ తనదు పెద్దతండ్రి తనయనావేశించి పల్కె-తానుకన్య పట్కు  
లందు!

ఉ॥ తప్పితివేలమాటపెడ తండ్రివటంచునువచ్చిచచ్చినా నివృడునా  
దునాథునకు నిష్టముతోడను నీచుకూతునే! జెప్పినభంగినిమ్ముతగ చె  
ల్లెలినిచ్చిననామత్రుకల్ తప్పకతల్లిభావమున దానినిబాం దెడరంచు  
నన్నెడగ॥

క॥ తనకూతునోటసీగతి వినబల్కినవిజయలక్ష్మి వెడలకమునుచే!  
ఘనుడప్పలనరసాఖ్యదు పెనుభూతమటంచుబోయి పిలిచెగతురకగ॥

ఆ వె॥ తురకవాడువచ్చి ధూపమువేయుచు ధూముధాముచేసి  
త్రుళ్లుచుండ విజయలక్ష్మి పల్కె పెడనాయనానన్ను తురకవానిబారి  
త్రోయెనునె॥

గీ॥ చెల్లెయనియూమె చెంతకుచేరినాను నీకుహితమునుదెల్పగనిల్చి  
నాను ప్లేచ్చు చేతనునన్ను తోలెంపదగునె వెడలెదనుష్ఠాదుమనియె  
ను విజయలక్ష్మి॥

ఉ॥ అచ్చటావిశాఖపురి యండలివార్తనిధంబెదుంగగా వచ్చిన  
పార్వతీపురిని వాసమునచ్చెడిరాయుడెంతయుగ నొచ్చియుమామ  
కూతు తననోటదలంపకనుండునంతమే విచ్చెడమయ్యపిల్లననియింపు  
గబంధువు లేగుదేరగగ॥

ఆ వె॥ రాతువంశ్శుడైన రాయుడువారల సత్కరించుచుండు సహ  
యమునను బొంతుబాన్వయమున బొడమినచాలయ్య నాయుడనెను  
మనదు రాయుతోడ!

ఉ॥ చెలెలినిచి పెండిలినిజేయగనెండియు వచ్చినాడనీ పల్లవసా

నేనీకొని కాపుముమాదగుచింతలేల్లని పల్లకునల్లిదండ్రులలివేగ మి  
పోయిరిగానమీరలే! వల్లభులై మెలంగదగు భాసురకాతుకులాభిచం  
ద్రమా!

చ॥ అనవుడునల్లెగాకయన నష్టదైవంఁగుదాలయాభ్యుదయ! ఇ  
నితనబంధువర్గమును చయ్యనబిల్చి శుభంబుదెల్పియూ! దినమునపాఠ్య  
తీపురము దీక్షనుకేరగరండటంచునా! వనజవిశాక్షచెల్లెనినుపైనముజీ  
యుదు పెండ్లికింజి ॥

సీ॥ తల్లిదండ్రులులేని తరుగుగన్నదనక దామ్యునాయుడు తరలి  
వెడలె! రోగింకివెల్వడిరోజుపైనముజేసి బంధులుమిత్రులుబలిసికొలువ!  
తమ్ములుచెల్లెలు తనప్రక్కనలరగ నేవకజరములు చొతనమవ! పెండ్లిసా  
మగ్రితో బుడ్లువెచ్చునకువ దండిగమస్తులు దనరుచుండ॥

గీ॥ పెండ్లివేమకలలరగ వెడలెవారు! పాశ్వతీప్రసాదమల ప్రబలు  
చుండి! రామరుదినంబు కల్యాణమచటనడిచె! సత్యసూంబకులౌతు మా  
శోభనకపుడు॥

గీ॥ శ్రీజగన్నాథరాయుని చేరబిలిచి! సత్యనారాయణంబును సన్ను  
డముడ! నిచ్చిపెండిలిసొనరించె నిరువురకును! దాలయాభ్యుదయబంధు  
లు తమ్ములలర॥

కం॥ మంగళవాద్యంబులుచెల! గంగానటమేజువాణి కామినులా  
డగా! మంగళసూత్రముకట్టెను! రంగుగ్రీరౌతువంశ రాయుకునతికి॥

గీ॥ భాసురులుదీవనములిచ్చి పొంకుచుండ! దాసదాసీజనంబులు  
లేరుమనిండ! నటసువాసినులందరు హారతులిడ! నలరెకల్యాణవైభవము  
చటనహహా!

కం॥ సీతారామాచార్యులు! చేతినిచిరుతలనుబట్టి చిరుగంతులతో!



నాతరి బాడుచునాడెం | శ్రీనిశెందుచును బుధులుమేల మేలనగఁ |

ఆవె | కాతుపాశ్వనై నగాయునకునుసత్య | మాంబికాసతిఃసయం  
బుమీరః | పార్వతీపురమున బరగకల్యాణము | సకలబంధుజనులు సంత  
సింప |

మ॥ మహనాదండరు విందులొందిరచటఁ | మర్యాదలఁ బొందు  
చుఁ | కరుణాసాగరుడైన రామవిభురూఁ | కార్యంబులంజేయుచా | తరు  
ణీరన్నము గొల్వరాముపటబుఁ | ధన్వన్తముంబాండెను | త్విగుఱుఁ  
బంపిరి మూర్పుచేయుచుదొరల | పొన్గంచుగూహారుకుఁ |

గీ॥ సత్యనారాయణాంబతో సుతిసమున | పార్వతీపురమువెడలి  
పైనయయ్యె | కాతుపాశ్వనై నగాయును రాజితముగ | జేంసూహారుపుర  
మున శీఘ్రముగను |

కం॥ రామన్నయనెడిరామిని | క్రేవసుబాలిరలవెందు వైశనవంధెఁ |  
జేమమునవారిగొల్పుచు | నాసూనినిసూడవారి నంటియెచుయెఁ |

కం॥ గూడూరునందుభాగ్యు | గూడుచుకాపురముచేసె కొన్నేం  
డ్లచటఁ | పాడియుఘోగ్యములందుచు | చేడియయతిభక్తిమీర సేవలు  
సేసెఁ |

గీ॥ విజయలక్ష్మినిమరపించి విభువిదరిని | సకలసాఖ్యములనుగూర్చి  
సంతసమున | కాపురముజేయుచుండెను కాంతలలర | సత్యనారాయ  
ణాంబను సాధ్వీగాన॥

మ॥ ఒకనాడైననుభర్తృకార్యముల నేదోమూలకుఁబెట్టియా | వి  
కచాబ్జాయితనేత్రజేయగలదే వేదేపమలగొంచును | వ్వికతోభర్తను  
దైవమంచుగొలుచుఁ | మేలమేలనగజ్జనుల | సకలార్వియశమండ  
నంచెడిసతిఁ సామాన్యురాలందుమే |

తరల! సవతిబిడ్డలచేరసీయచు సర్వభార్యముల నువా భువినితా  
నయికన్న బిడ్డల పోల్కిలెంచెదయామనిగా ప్రవేశించు సత్యమాం  
బ కృపాగుణంబుకుసాక్ష్యమిం పేరుకోరుదురాపతవ్రత నెన్నజాలకు  
సత్య వ్రత॥

సీ॥ పతికన్నముందురా పడక లేనియుకాల కృత్యమాలేదీరగ కోమ  
లాంగి॥ జలకమాడియుగట్టు వలుచునుధరియించి జేవునిగదిలోన దీప  
ముంచి సాంబ్రాణికిచ్చుర చంగనాత్మకలంగ పెనిమిటిపూర్వకై పేర్చి  
పెట్టి విరులడండలమర్చి విభుడులేవగనంచ న్నానముచేయించి చక్క  
దుడిచి॥

గీ॥ ప్రాణనాథునిపూజకువ్రక్క నిలిచి వలయునామగ్రిలందిమ్మి భ  
క్తిమీర॥ హారతులనంది ఫలహార మవునుపెట్టి నశ్యనారాయణాంబిక  
జరుపునిల్ల॥

సీ॥ పతిమూరలేకున్న నతిచింతతోమంచి బట్టలుగట్టచిప ద్దగంధి॥  
కురులుదువ్వయుమంచి విరులునుముడిచితా పతిరాకిగనుచుండు నతివ  
మిన్న॥ సత్కథలే వినుచును స్వయముగపాత్రమాలే చమపుచుదినము  
లు జరపుచాన॥ పేదసాదులనెల్ల వ్రయమువ్రాచుచు మందహాసము  
మీర మసలునితి॥

గీ॥ ఇట్టిభార్యనుపొందిన నిలనుమఖము॥ లందినటుగాక గయ్యాది  
పొందుగోరు॥ పురుషునకువలయునె పేరుమరణమకట॥ సత్యనారాయ  
ణాంబకుసాటిగలరె॥

కం॥ పతిముదమే తనముదమును॥ పతివనటయెతనకువనట భావిం  
పంగ॥ పతిసుఖమేతనసుఖమును॥ నతివయెధరసాధ్యిసత్య మాంబిక  
పోరె॥

కం॥ ఇచ్చకముచేసిమగలను! మెచ్చుచుమెప్పుడునుగొనుచు మెకడ్డి  
వృక్ష నే! మచ్చరమునవిటులనుగొని! విచ్చలవిడితిరుగుచుండు వెలదులు  
క్షుమతులే!

మ! పతికోపంబునవైనమైవెడలగగ ప్రాణంబులగ బాయుచు! దుష్ట  
తమొప్పంగనుమూర్ఖులొప్పుసఖయగ బొంకులకడుగుబల్కినీ! పతివ  
చ్చగనుమంచునీరుజలుకగ ప్రాణంబులగవచ్చియా! సతిమెల్లగని  
నాధులేమికినిరా! సంక్షోభముగబొందెడిగ!

గీ॥ శ్రీకర్మసాధనకుగూడ చేడెయందు! కరముననురాగమునుతృ  
ప్తిగల్గియుండు! సత్యనారాయణాంబయు సఖుడుకౌతు! వంశజుడును  
గూడూరబరగిరిట్లు॥

ఉ॥ ధారుణికౌతువంశజు తన్నివిగూడిముదంబుమీరసం! సార  
ముచేయుచుకాపరమ సాధువనంగమెలంగుచుండెగూ! భూరుననాసతీ  
రహులు తనకార్యములెన్నజేసివి! స్తారయశంబునందిరట ధన్యత  
నొందుచుడైవపూజలగ!

వ॥ ఇట్లుగూడూరులోనుండునంత నొకవింతకరగెనదేమనిన!

సీ॥ గూడూరనందుండ గొప్పలూబీకేసు సూభూరుపేటలో చుట్టు  
ముట్టె! నయిదువందలను లల్లకల్లలోలము పెట్టుచుదోచుదుగొట్టసాగి!  
రచ్చటపోలీసు కందకతంతియియ్యగరాయుడు వెడలెమిగులధాటి! స  
చ్చినస్వేక్షరు సబ్బుమేషిప్రేటులోఁగించినప్రజల్ పోవరైరి!

గీ॥ దుర్జయముచేయజనములు దుముకుచుండి! ధనముధాన్యము  
లిక్తు ముదరలుడనుచు! నెంతబల్కినకడలక యెగురుచుండ! శ్రీకర్మసా  
ధుడటులేర శీఘ్రగతిని!

కం॥ నాయుడుపేటచువదలుచు! రాయుడుశీఘ్రముగవచ్చి ప్రజలను

గనుచుగ! న్యాయముకావుచువారల! ద్రోయుచునడిపించెకొంత మా  
రమువరకుగ!

ఆవె॥ రాతువంశ్యుడైన రాయుడుద్రోలిన మనుకలెల్లెడు మా  
గములయి! పశ్చిమంబునకునుపరువిడనాకవంతు తూర్పుదిక్కునకును  
తొలగెనొకటి!

ఆవె! జనులనొక్కవంతు సబ్బినస్పెక్టరు! పశ్చిమంబుపట్టి బాదుచుంక!  
తూర్పుదిక్కుజేరుడుష్టులురాయని! తోడకయ్యమాడత్రుళ్లుచుండె!

ఉ! రాయుడువారిమూర్ఖప్రతేరంగు గనుంగొనుచుండికోపము! జై  
యకపామవాక్యముల చెప్పచుబోయెనుకొంతదవ్వుకా! చాయనురెం  
డువంతులును సంఘముగాగుమిగూడిరాయని! వ్రేయగనెంచికట్టెలు  
ను పెక్కుశిలల గొనిరొప్పచుండగగ!

ఉ॥ గాయములంబురాయనికి కాయమునందుజమాన్లుపారుచుం!  
బోయిరివెంటవెంటబడిబోరుననాచ్చుచున్ననా! మాయలగాం  
చిరోషమున మానముప్రాణముబోవువేళివె! దీయగరాదువీరులని  
దీసెతుపాకినిరాయుడంతటగ॥

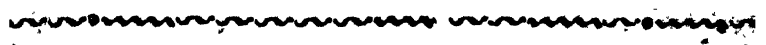
ఆవె! వెచుకగలజవాన్లువేసిరిబారులు! తగులకున్నమిగులధైర్యము  
నను! జనులునిలిచిరపుడు జడుపనునదిలేక నాజమాన్లుడాగిరచ్చటచట!

వ! ఇట్లురాయనివెచుకనుండు జవానులు రెండుబాద్లుకాల్పిననుతగ  
లకుండుట మాలలుధైర్యమునవిజృంభించుచు॥

ఆవె॥ గుంపునుండియొకడు గొప్పకట్టెనుబట్టి చంపతమకమూనిసా  
గివచ్చి! రాతువంశ్యుడైన రాయుడైబడ గూలరాయుడేసెబారుమా  
లడిలను॥

ఉ॥ వాడటుసొందుదుస్థితిని వానిహితులకని రివ్వరండుతో! నోడ

ఆ త్రీ రా కు య గ న్నా భ రా య ని చ రి త్ర ము



క రా య మి ద ప డి యు ధ్ధ తి మా ప న తండు వాఁవి. జ్ఞోడు గ గొట్టె నం తట న  
సొన్ము సి ల భు వి గు లి రం తె సై. దోడు లు తల్లి దండ్రు లు ను దొల్లు చు నేడ్వ  
గ భార్య లా ర్య గా.

అవె! పాడు పనులు చేయు భర్తలు గల్గిన సతుల గతుల నెన్న బాలులు  
ట్లు! నిధవ లౌట గాక వెతలెన్ని యోబొందు చుండ్రు ధర ను బ్రతికి యుం  
డువరకు! వ! ఇట్లు మువ్వ పడి పోవుట యు తక్కిన వారలు!

ఉ॥ మువ్వ పు పాటు శాచికడు మొర్రల బెట్టు చు గుంపు వారలా! ము  
వ్వర చుట్టు నేడ్చు చును మూకలు మూకలు గాగ నేర్పడగా! చివ్వ నరాయ  
డేగి పు నేనల దాటు చురైలు బండికిగా! కెవ్వ నేరు మఱ జయము కీర్తి  
నినందు చు శూరు డోయనగా॥

అవె॥ గుడ్డు పై నులొన గురుతు గనరుడెంచి జూచె నూపరెంటు చో  
డ్వముగను! రాతు వంశ్యుడైన రాయని మోమును భయము ముదము విం  
తబయలు వార॥

చ! గనిదరి జేరరమ్మనుచు గాయములంగనిలొనగుండియీ! పను  
లెటు సాగెనంచుక పావనుడంతట జెప్పె సత్యముగా! వినిదొరస్కిన్న  
రంతయును వింతగ దోపముదంబు జెందిమేలే! పనులొనరించి నావనుచు  
చ్రస్తుతి జేసెను రాతు వంశజగా॥

క॥ మునుస్వయముగదర్యావు నవినిగనుగొనికల్లనిజము వెల్లడిబడగా!  
ఘనముద మంచు చుక్కిన్నరు! పనివడివినుతించెరాతు పావనకులజాగా!

నీ! శ్రీకలక్ష్మరువారు శ్రీఘ్రుగతిక వచ్చి దర్యావు చేసిరి తగివరీతి! వ్రాసిరి  
యాదొరలే వర్ణన చేయుచు జరిగిన విధమును సత్యముగను! నూహారు  
పేటను శూరుడు రాయుడు కాపాడెవంతలకడకువోలి! గాతున్న నింతక  
కతినుట నూలలు కడకేర్చియుందురు గ్రామమెల్ల!

గీ॥ ననుచు వ్రాసిరి వైవారికండునట్లు గాంచిదొరలందరును తమకర యుగంబు తట్టుచునునుతిశేసిరి ధన్యునపుడు శ్రీ గవర్నరుదొరవారు చెలగుసభను॥

ఉ॥ దానముశీలముగతపము, నైర్వమునోరుప్రసత్యవాక్యముగా మానముజ్ఞానముగలుగు, మాంబ్రుడెప్పుడులోకమందును న్నానము బొందికీర్తియచుమానిని కూడినుఖంబులందిను జ్ఞానులుబోవుమార్గము న, పాగుగ దాతుడియందు స్వేచ్ఛతో॥

ఆపె॥ ప్రజలముఖమరసి ప్రభుకాసనమెరిగి ప్రాణరక్ష జెలిసి ప్రజ్ఞ కాపె నేదిజెలియకున్న నెగురాయునిదాను గాదెనేరమెన్న గలుగు నెవడు॥

చ॥ ధనమునుధాన్యముగొనక, తప్పిదమంచునెదొంగబోకను జ్ఞాన ములుజెప్పిన వివర, చచ్చిరిమూర్ఖులుతెన్నెరుంగకా మనమతిరాయు జగతన, కాపురమైనపురంబుకంతటా తనసతిసత్యమాంబవద, దర్శ నమందుచుసంతసింపగగా॥

ఆపె॥ చావగామిగిలిన చావాటుజనములు కేనుబెట్టిరెడల కినుక పుట్టి మరలకలక్ష్మరును చిరచిరనటకేగి నిజముజెలిసి కేను నిలుపుతేనె॥

ఉ॥ కల్లులువ్రాయలేదలరికాద్దనపెద్దలువ్రాసిపెట్టినేనల్లిరినీనిజంబు నిటు నందరెయంగగవుక్తంబులగా పెల్లడిచేసిరాతుకుల వీరునిచర్యలు సూక్ష్మశైలిలో పల్లవపాణులై నతమ భావమురంజిలవాడుచుండగగా॥

సీ॥ రాతుజగన్నాధరాయుడునుగోసత్య మాంబయుగూడూర నల రుచుండి వైత్రమానమునందు జయరామనవమిని మొదలుబెట్టిజనుల మొదముజెంద గూడూరువాసులు గోవిందదాసులై రాయునిగూడుచో రమ్యగతుల నుత్సవలీలలు నోరిమిలోజేసి పొంగుచుండిరదియో నెఱ

కలుగానః

గీ॥ మారుతార్తహచర్యకు మారవంగి శేషశక్తవభక్తుడు చేసిచూపె॥ మరియునేమే మువింతలు జరపిరపుడు॥ తబలహార్దోనితాళంపు ధ్వనులుచెలగ॥

సీ॥ హార్దోనియమ్మహో హేరుచుగోపాల రాయుడుమ్రోగించి రచ్చవమర॥ సీతరామాచారి చిరుతలధరియించి నస్త్రతాళంబులసరణిహాప॥ కోదండనూనభాగురుతుమీరమృదంగ విద్యగన్నర్పుచు వెనుకనుండ॥ పోలీనునధికార్లుపురజనముఖులు సజ్జనంబులునెల్ల సభనువెలుగ॥

తవె॥ రామవంశ్యుడైన రాయుడుసభలోనభక్తిమీరనమరభక్తులలర॥ హరికథాశ్రవణము నందరిలోనిల్చి మారిదాససుకవిగోరినుడిపి॥

ఉ॥ గాయకవర్యులుకవిశిఖామణులు॥ మరిజ్యోతిషులబుదుల్॥ పాయకనెల్లవేళలను వజ్రనునిల్వకప్రాద్దుపోడిహ॥ రాయునిభాగ్యమెట్టిదియొరాజులకై ననుచెల్లదీగతి॥ ద్రోయగ లేదులోకము ద్రోహముచేయడు న్యాయమూర్తయై॥

సీ॥ ఉన్నమ్మకుజేయు నుపకారమేగాని యపకారమనుచూటనవలబెట్టు॥ సర్వకాలములందు సంతోషమేగాని దుఃఖమునటనైనెపుతూలగొట్టు॥ సర్వదాక్షాంతిని సంపదించుటెగాని యాగ్రహగ్రవామునునణగమట్టు॥ సర్వోష్ఠిసల్పుచు సంపదించుటెగాని కలుషభాషణముల కట్టిపెట్టు॥

గీ॥ శ్రీతులపాలిటనిరసుజే శేలచెట్టుపంతగించినమరిబయల్పడదుగుట్టు॥ అన్నిసుగుణములకునితండాటకట్టు॥ శ్రీజగన్నాథుషిద్ధర చెలగునిట్టు॥

చ॥ ఫలములుపుష్పముల్మరియు, వాసనద్రవ్యములెవ్వియైనతా॥ తొలుతభుజించిపూసికొను, తొందరపాటునుజెందదీఘము॥ పిలరుచుమి

త్రమండలికి. నాశ్రీతకోటికినిచ్చిపిమ్మటా చలగుచుతానుపుత్రికలు, చేయెయెత్తుముబంధుగులతినుట॥

ప॥ ఇట్లుప్రత్యదంపతులును గూడూరునునుఖంబుండిరత॥

సీ॥ కూనీలుచేయగ గూడూరునును వాడుకతొలగించివన్నె గాంచె। చోరులుచెలచేగుచోటుగూడూరును దుష్టి-ర్తితొలగించిత్తో వజూపె। జాగిణీబారులబట్టక గూడూరు గొప్పయూరనుపేరుగోసివేసె। నాలిమగలుతగపు లాడగ గూడూరు మొదటిద నడిమంట మూలజేర్చె॥

గీ॥ ముసలమాన్లుహిందువులును ముచ్చటగను। గలిసిలిసగగచేయు చుకడకుతనకు। మార్పుగల్గినపై నమైచురలనెంచె। దొరలువెలసినపెంక టగిడినతడు॥

గీ॥ అచటిరెడ్లద గాతని నదటలియె। నెంచిజేరియత్నములేని ఫలము। కొల్వకమసినవారలు కుదురుగాను। నిలువనేర్తురెయొకచో ట నెమ్మదిగను॥

ప॥ రాతనంశ్శుడైన గాయకుడెకట గిరికినరుకుననుచుపురము నందు। వాస్తవ్యులంత రులునరదిశల గోలపెట్టిరపుడుములుగూడి॥

సీ॥ రాతజగన్నాథరాయుడుమనలయ గాసివెళకలగి పైచయయ్యె। నీమీదనీముంరనేతీయమనురుమో దెలిసుకాలకయందెదిగులుపుట్టె। శ్రంఢికిరెప్పట్లుకాపాడిబ్రోచెను కలియుగముననిష్ఠిమనులుగలరె। జార చోరులదోలి జాగరూకతప్రతి బ్రోచుమందెడిప్రభావపురమబాసి॥

గీ॥ నైషకాలమువిధికెంతజాలిలేదు। స్త్రీమముగమార్పునితనినిజేయనేల। జాడలేదిట్టిధన్యుని జూడబోము। పరినిలుకగళాలము బ్రతుక లేముక॥

కం॥ శ్రీరామవనమియుత్సవ మూరాయనునటులజేసె నానందము ఘో॥ శ్రీరామమాతభక్తుడు। శ్రీరామాయణమునందు జెప్పినవిధులగా॥



గీ॥ ముసలచూడ్లును హైందవుల మొత్తుకొనుచు, వీర్లపండుగదళ  
రాలపీచమగుచి, మిగులకార్యముననిల్చు తెగలగలిసి, ముదముగల్గిం  
చుప్రభునెట్లువదలగలము॥

కం॥ లంచముపట్టియెసుంగడు, కొంచెప్రకార్యములజేయు కుమతు  
లదోలుకొ॥ మంచిమహాత్ముడు మమ్ముల నెంచక చనునంచురెడ్డు లేడ్చి  
రిమచులకొ॥

ఆ॥ సలిచెనొక్క విందుసబ్బినప్పిళ్లరు బానుహాటుండుదాబుమీ  
రె॥ విన్నునులెల్లగూడి మించిపోటోగ్రాపు వేసికొనిరినడుమ విబుధునంచీ॥

ఉ॥ అంతప్రమాదముగొనుచు నచ్చటవెల్వడి వెంకటాద్రికికొ॥ ఇం  
తసంసుతర గొలువన్నీ హితులెల్లరుసాగనలవబల్॥ వంత బెనంగొనకాను  
లు వారలతోపొగబండికేగని, శ్చింతనురాతువంకజాడు జేరమనోహర  
వెంకటాద్రికికొ॥ వ॥ వెంకటగిరియెట్లున్నదన॥

సీ॥ నున్ననివెడలవు తిన్ననిపిధులబలుమేడలనుమేటి భవనములను॥  
రాజవీధిదొరలరంగుమీరునగల్గ శోభవ్రాచయగలేము చూడవలయు॥  
డంకానగారాల ధమధమధ్వనులెప్పుడ సప్తతాళములతోసందడింప, న  
శ్వముల గజములు నందమోమోటాడ్లు తురుపులుకోచులుపడుపులిడగ॥

గీ॥ సూరిజనములుగాయకుల సుజనులలర॥ దేవళంబులురథములు  
జేజిల్ల, దొరలుసాలించువెంకట గిరినిపొగడ॥ తరమెశ్వంగారరసమట  
గురియుచుండు॥

గీ॥ అట్టివెంకటగిరిజేరె నరడుసత్య, మూలబ్రతికలాతని వసుస  
రింప, సూరిదాసాఖ్యకవికృతుల గోరివ్రాయ॥ శ్రీజగన్నాథుడటకొల్లు  
జేయసాగె॥

కం॥ వెంకటగిరిశేమండును॥ వెంకటరమణుండుదరినివెంకటగిరినై॥

పాంకముగను వెలయుచును సంతకటములునాన్పుకతనసార్థకమయ్యెన్ ||

సీసమాలిక || ఆశ్వీజదశమినాడలరువెంకటగిరి శోభలసీమచోద్య  
వగును | బ్రహ్మనగ్రాండునజరపినచిత్రము లేమనివాత ననిందుబోల్చి |  
గుర్రపువందెముల్ గుజగుజరుగును గజములపందెముల్ గాకమరియు |  
మనుజులపందెముల్ మరికొన్ని చిత్రముల్ బాలురుపరుగిడుపందెములు  
ను | బ్యాండువరుసకదమ్ బాగుగ వేయుచు మేటిసిపాయిలమేలకవాతు |  
బొఫిరంగులుచెప్పు బ్రహ్మతానట్లుగ భ్రమభ్రమస్వలతోటాబుచూపచే  
తితుపాకులుచెబుటలో మనిప్రేల దొరలును ప్రభువులుగదరినిమెరయి ||

గీ || గ్రాండుచిత్రములనుగాంచి కదలిదొరలు | నేర్పులకాకట్టునంబా  
గ్లనెక్కి రాజు పీఠిహారేగినగరుకు వెడలిపిదప | జేసదర్బారుగదైవచె  
లగస్థపతి ||

ఆ వె || సగరినేవకాళిసమ్రాతతోగొల్వ రాతువంశ్యుడైనరాయుడొ  
ప్ప | నతివల్లెగూడిహారతులనుబట్ట | శ్రీకుమారరాజుచెలగెసభను |

గీ || శ్రీజగన్నాథుడుదొరక చెలియమీర | బరగుచుండిరివెంకటగి  
రిపురమున | సరససంగీతసాహిత్యసచ్చరిత్ర | ములనుగ్రోలుచుసంతో  
షజలధిదేలి ||

ఉ || రాయుడుసత్యమాంబయను, రమ్యతమీరగవెంకటాద్రినిర్మా  
యకులైచెలంగుచును, మన్ననలందునునుండ్రీభక్తులై | కాయముసత్య  
మేయశము, కన్నధరత్రినిభాగ్యమేమజే | శ్రేయముముక్తితీరమును, జే  
రగజేసెడినావయాజుడీ ||

సీ || రాతుజగన్నాథ రాయునిచరితము వ్రాసితినిటకొంత పరకు  
నిందు | రెండవభాగమునిండుగ్రానెద | తప్పులుమమియించి యొప్పు  
లెంచి | మన్నింపవలెనన్న మహిలోననీక్ష్మితి యాచంద్రతారార్కమ

లకు నటులు! పవననందనుపాద భజనముకేసెనా! వెంకటేశ్వరుమది వి  
నుతికేతు||

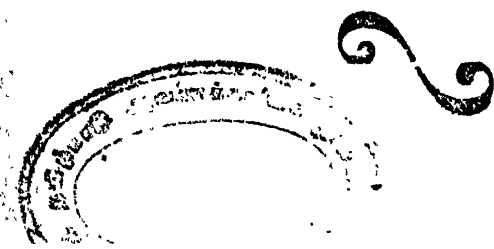
అవె! కాళిదాసు శృంగార రాయుడుపుత్రిక! సత్యమాంబచాలసం  
తసమున! సకలసంకదలునెసంగగా నూరేండ్లు వెలయవలయురామ  
విభునిదయను!

కం|| శ్రీసోమయాజులమున! దాసత్వమునందిసూరి దాసుడనై  
తి! వ్రాసితినిచరిత్రమాన! దోసమును కీరనీక తోడగుహరియే!

గద్య! ఇదిశ్రీవిజయనగర మహారాజాస్థాననాట్యాలయ కవిశ్వరుండ  
గు! సోమయాజులసూరిదాసకవిచే రచింపబడిన శ్రీకాళిదాసు గాథా  
రాయనిచరిత్రమున మొదటిభాగముసర్వముసంపూర్ణము!

ఉ|| ఎండరొనిన్ను గొల్చిభువి, నేపునహింద్రిద్రవ్యవంతులై! యెం  
దరొళ్ళ క్తులై రిమరి, యెండరొమల్లులమంచురేగిరిం! కెండరొవిద్యలం  
దిరిమ, నెండరొయోగలుకాకె నెడయక! మందుపవీడటంచునను,  
మానకప్రవవెమారుతానిజా||

కం|| మంగళమురామవిభునకు! మంగళమలివేలమంగ మానినిక్రి  
యుకు! మంగళముసూరుతికేపరి! గంగామంగళముశ్రీకాళిదాసునకు  
ఇట్లువిన్నవించువిధేయును, సోమయాజులసూరి దాసకవివిజయనగరము















**10298**

